

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

KASIM - ARALIK 2003

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet ORHAN

Yazı Kurulu
Mehmet ORHAN
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
Ahmet DEVİREN
S. Selami TAŞBAŞI
Ruhi TAŞKIN

Teknik Yönetmen
Ömer ÖZTÜRK

Yazışma Adresi:
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y. Ayrancı / ANKARA
Tel: (0 312) 426 75 90 Faks: (0 312) 354 78 38

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenişehir Şubesi
Hesap No: 441169

Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasası'na uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara Valiliği'nin
12.09.1991 gün ve 8202 yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 13 Sayı: 144-145
KASIM - ARALIK 2003
Dizgi-Mizanpaj: **Marina Tanıtım - 384 26 80**
Baskı : **HAS-SOY Matbaacılık**
Tel : 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri:
İsmail Nazım BEYDEMİR : Malatya-Ağın
Cüneyt ÖZKUL : İzmir
Ahmet SAMUR : İstanbul

Ön kapak : M. Kemal ATATÜRK

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	.....Yönetim ve Denetim Ankara - AĞIN DERNEĞİ
4	.....Kadir KOÇDEMİR Elazığ Valisi Oldu
5	.....Atatürk'ten Son Mektup (Şiir) Halim YAĞCIOĞLU
6	.....Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'ne Feyzullah ARSLAN
7	.....Ulaşılmaz Yeredesin (Şiir) Mehmet ORHAN
8-10	.....Balıkesir Yükseköğretim Vakfı Kongresi Ödül Konuşması Prof. Dr. Reşat APAK
11	.....Utandım (Şiir) Ahmet SAMUR
12	.....Anıt Eğitimi Hilmi Ziya APAK Necdet TÜRETKEN
13	.....Halk Ozanlarından Seçme Dizeler (Şiir)
14-15	.....Bir Gün Okula Giderken M. Cavit ALPASLAN
16	.....Çılgınca Yaşamak (Şiir) Ercan ORHAN
17-19	.....Çocuklarıma Mustafa KABASAKAL
20-21	.....Yasak Savmak İyidir Mehmet AYCI
22	.....Ocak Köyünde 'Aydınlandık' Oktay EKİNCİ
23	.....Özledim (Şiir) Celal YALÇIN
24-25	.....Dünden Bugüne Sağlık Dr. Çetin YILMAZ
26	.....Özlü Sözler
27	.....Kış Mevsiminde Vitamin Desteği Dr. Orhan GÜLERMAN
28-30	.....Ağın'la İlgili Haberler
31	.....Doğumlar, Evlenenler, Ölüm

YÖNETİM ve DENETİM

Yönetim de, denetim de çok geniş kapsamlı birer sözcük. Küçük bir ünite-den, devletin en üst organlarına, tüm özel girişimlerle kuruluşlara ve toplum hayatına değin açılan yelpazede bu iki sözcük yaygın bir görünüm sergiliyor. Toplum bilimciler, YÖNETİMİ ve YÖNETİCİYİ; birçok bilim dalı da geniş bir perspektif içinde DENETİMLE DENETÇİYİ inceler.

Şimdi biz burada bunların üzerinde durmayacağız. Değirmek istediğimiz, iyi işlemeyen yönetim ile işlevini büyük ölçüde yitirmiş olan denetimden çektiğimiz sıkıntıların kaynağında nelerin bulunduğunu gözler önüne sermektir. Her kademeden tüm yönetimlerde, birinci öge ve en önemli kural, sorumlulukların, üst görevlerden alt görevlere dek, kesintisiz uygulanarak yerine getirilmesidir.

Tarihte, varlığını yitirmiş bütün devletlerin yok oluş nedenleri, sorumlulukların gereğince uygulanmayışından başka bir şey değildir. Burada, yakın çevremizden daha somut örnekler üzerinde duracak olursak, şunları görürüz: Yugoslavya'yı, Afganistan'ı, Irak'ı çöküş noktasına getiren faktör, yönetimlerinin sorumluluk bilincinde olmamalarıdır. Daha yakınımızdan örnekler: Son birkaç yıl içinde, ülkemizde batan bankaları yıkan güç, sorumluluklarını yerine getiremeyen güçsüz yönetimlerdir.

Hayatta karşılaştığımız bir çok örnekte, yönetimleri güçsüz duruma düşüren ve

dağılma noktasına getiren, kuruluşların başında bulunan yöneticiler olmaktadır. Yönetici, sorumluluklarının bilincinde olursa, kuruluş güçlenir. Ancak, tek başına bu da yeterli değildir, DENETİM mekanizmasının da aralıksız devrede bulunması zorunludur. Çevrenizdeki olgulara bakınız: İyi gitmeyen ne varsa, biliniz ki, denetim eksikliğindendir. Enflasyonun yükselişi, aldığımız besinlerin birçoğunun sağlığınıza zararlı bir şekilde hazırlanışı, kentin sokak, cadde ve topluma açık diğer yerlerinin kirliliği, kaldırımaların araba parkı haline dönüştürülmesi, ülkede meydana gelen trafik kazalarında uğranılan can kaybı ve büyük maddi hasar, kurum ve kuruluşlarla olan iş ilişkilerimizde yaşadığımız büyük sıkıntılar, bankaların boşaltılıp vatandaşların strese sokulması ve devletin uğratıldığı zarar... Bütün bunlar ve toplumla bireyleri ve içinde yaşadığımız çevreyi olumsuz etkileyen, kirlüten nice olaylar ve olgular denetimin işlemesinden ya da işletilmediğinden oluşmaktadır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki: Başta devletin organları olmak üzere, bütün kuruluşların ve topluma hizmet sunan tüm ünitelerin, yasalar ve kurallar doğrultusunda, ileriye dönük düzgün işleyebilmesi için, vazgeçilmez ilkeler olan YÖNETİM ve DENETİM'in etkili kılınarak işlevini eksiksiz olarak yerine getirilmesi kaçınılmazdır.

ANKARA-AĞIN DERNEĞİ

KADİR KOÇDEMİR ELAZIĞ VALİSİ OLDU

Kadir KOÇDEMİR, ilimiz Elazığ valiliğine atanmış olup, 19.12.2003 tarihinde görevine başlamıştır.

Derneğimiz ve Dergimiz adına Dernek Başkanı Ahmet DEVİREN, yeni valimize aşağıdaki mektupla “Hoşgeldiniz” demiş, başarı dileklerini iletmış ve sayın vali de teşekkür yazısıyla karşılık vermiştir.

Sayın Kadir KOÇDEMİR
Elazığ Valisi

Sayın Valimiz,
İlimize hoşgeldiniz. Çabalarınızın ve katkılarınızın neticeleri size zevk, bize de gayret vermektedir.

Yeni vazifenizin size, memleketimize, ilimize ve ilçelerimize hayırlı, uğurlu ve başarılı olmasını diliyor, saygılar sunuyoruz.

**Ankara-Ağın Kültür ve Dayanışma
Derneği Başkanı
Ahmet DEVİREN**

ELAZIĞ VALİLİĞİ
ÖZEL

Sayın Ahmet DEVİREN
Dernek Başkanı-Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Akasya Apt. No: 41/2 Yukarı Ayrancı - ANKARA

Göreve başlamam nedeniyle göstermiş olduğunuz yakın ilgiye teşekkür eder, yeni yılda sağlık, mutluluk ve başarılar dilerim.

**Kadir KOÇDEMİR
Vali**

Özgecmisi

Kadir KOÇDEMİR, Bursa-Orhaneli 1964 doğumludur. Çanakkale-Gökçeada Atatürk Öğretmen Lisesini (1981) ve Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini (1985) bitirdi. Hamburg Üniversitesi Hukuk Fakültesi (1991/92) ve İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde (1994/96) yüksek lisans öğrenimini gördü. Dil öğrenmek ve staj için Almanya’da (1987/88) bulundu. Kamu Diplomasisi Kursu (1998) ve Milli Güvenlik Akademisini (1999) bitirdi. Çeşitli üniversitelerde ders ve konferanslar verdi. Hacettepe Üniversitesinde doktora programına devam etmektedir.

Mülki İdare Amirliği mesleğine Ağrı Kaymakam adayı olarak (1986) başladı. Eskipazar (1989/92), Kulp (1992/94), Afşin (1994/96) Kaymakamlıkları, Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü Daire Başkanlığı (1996/98), Genel Müdür Yardımcılığı (1998/2000) ile Burdur (2002/2003) ve Merkez Valiliği görevlerinde bulundu.

İyi düzeyde Almanca ve orta düzeyde İngilizce bilmektedir. Telif, çeviri kitap ve makaleleri vardır. Evli ve 4 çocuk babasıdır. Halen Elazığ Valiliği görevini yürütmektedir.

ATATÜRK'TEN SON MEKTUP*

Halim YAĞCIOĞLU

Siz beni hâlâ anlamadınız
Ve anlamayacaksınız çağlarca da...
Hep tutturmuş "Yıl 1919, Mayıs'ın 19'u" diyorsunuz
Ve eskimiş sözlerle beni övüyor, övüyorsunuz.
Mustafa Kemal'i anlamak, bu değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Bırakın o altın yaprağı artık,
Bırakın rahat etsin anılarda şehitler.
Siz bana neler yaptınız ondan haber verin;
Hakkından gelebildiniz mi yoksulluğun, sefaletin?
Mustafa Kemal'i anlamak, yerinde saymak değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Bana muştular getirin bir daha
Uygar uluslara eşit yeni buluşlardan,
Kuru söz değil iş istiyorum sizden, anladınız mı?
Uzaya Türk adını Atatürk kapsülüyle yazdınız mı?
Mustafa Kemal'i anlamak, avunmak değil
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Hâlâ o acıklı ağlılar dudaklarınızda
Hâlâ oturmuş On Kasımlarda bana ağlıyorsunuz
Uyanın artık diyorum uyanın, uyanın!
Uluslar fethine çıkıyor uzak dünyaların.
Mustafa Kemal'i anlamak, göz boyamak değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Beni seviyorsanız eğer ve anlıyorsanız
Laboratuvarlarda sabahlayın, kahvelerde değil.
Bilim ağartsın saçlarınızı, kitaplar,
Ancak böylece aydınlanır o sonsuz karanlıklar.
Mustafa Kemal'i anlamak, ağlamak değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Demokrasiyi getirmiştiniz size, özgürlüğü,
Görüyorum ki hâlâ aynı yerdensiniz, hiç ilerlememiş.
Birbirinize düşmüşsünüz halka eğilmek dururken,
Hani köylerde ışık, hani bolluk, hani kaygısız gülen?
Mustafa Kemal'i anlamak, itişmek değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Arayı kapatmanızı istiyorum uygar uluslarla
Bilime, sanata varılmaz rezil dalkavuklarla
Bu vatan bu canım vatan sizden çalışmak ister
Paydos övünmeye, paydos avutmaya, yeter yeter.
Mustafa Kemal'i anlamak, aldatmak değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

* 10 Kasım 2003 yüce ATATÜRK'ün 65. ölüm yıldönümünde yine O'nu saygıyla anıyoruz ve ülküsüne bağlılığımızı yineliyoruz.

Değerli;

AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ

Yönetim Kurulu Başkanı ve Üyeleri

Feyzullah ARSLAN
Emniyet Müdürü

2,5 yıldan beri yürütmekte olduğum Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı görevimden, Gaziantep İl Emniyet Müdürlüğüne atanmam nedeniyle, 2003 yılı Aralık ayı ortalarında ayrılıyorum. Söz konusu görevim sırasında, topluma ve Emniyet Teşkilatına daha faydalı olmak amacıyla olaylara ve olgulara farklı açılardan bakıp yeni sonuçlara varmaya ve uygulamaya çalıştık. Tüm arkadaşlarımla, zaman ve mekan dışı bir algıya ve geleceğe yönelik öngörülere sahip olup, geçmişî doğru yorumlayıp, gerçeği, güzeli, özeli bulmaya çalıştık. İnsana odaklanan bir hizmet anlayışıyla hep hizmetlerin iyisinin ve güzelinin verilmesine çalıştık. Emniyet Teşkilatında, vatandaşın beklediklerini yapmayı, vatandaşın beklediklerimizi, Polislik Mesleğinin zor olduğuna, arkadaşlarımızın nitelikli ve fedakar olduğunu sık sık söylemeye çalıştık. Kamuoyunda polisin imajının daha iyi hale gelmesine, daha iyi anlaşılmasına, güzelliklerinin ve özelliklerinin ortaya konulup anlaşılacak daha çok sayılıp sevilip desteklenmesini hep birlikte sağlamaya çalıştık. Herkesin ve her kesimin polisi olduğumuzu, vatandaşın içinden geldiğimizi, onlardan biri olduğumuzu, onların huzuru için çalıştığımızı ve onların huzurunun bizim gururumuz olduğunu hep söyledik. Vatandaşların da iyi ki varsınız demelerini duyarak yorgunluğumuzu attık, memnun olduk. "Toplum Destekli Polis" an-

layışıyla çalıştık. Tüm bunları görmek için nereden değil, nasıl baktığımızın önemli olduğunu unutmadık. Hep olduğumuz gibi görünmeye, göründüğümüz gibi olmaya çalıştık.

Başarılı, toplumu memnun eden kaliteli ve verimli hizmette, elbette ki, birlikte çalıştığımız arkadaşlarımızın emeği ve desteğinin göz ardı edilmemesi gereklidir ve erdemlik göstergesidir. Yapılan tüm başarılı çalışmalarda herkesin, her kesimin, tüm dost ve arkadaşlarımızın ve Emniyet Teşkilatının her kademesindeki amir, memur personelimizin yoğun emeğinin yanında, yetkililerimizin ve yöneticilerimizin de yoğun katkısı olmuştur. Katkısı olan herkese teşekkür edip sağ olun derken, sizin de katkılarınızı söylemeyi borç biliyorum. Biliyoruz ki, bilgi ve sevgi paylaştıkça çoğalır, faydalı olur, birlikten kuvvet doğar ve iyiye kullandıkça her konuda gelişme sağlanır. Eksiklikler ve aksaklıklar var ise tamamen şahsıma aittir.

Bu duygu ve düşüncelerle Gaziantep'te her zaman görüşebileceğimizi belirtiyor, Allahısmarladık diyor, sizleri unutmayacağımızı, ileride daha iyi zaman ve zeminlerde görüşmek dileğiyle, mutluluklar temennisiyle saygı ve sevgiler sunuyor, hoşça kalın, dostça kalın, sağlıklı kalın diyor, sevgi ve saygılar sunuyorum.

Aralık. 2003

ULAŞILMAZ YERDESİN

Mehmet ORHAN

Senden ayrı yaşanmıyor
Uzaklaşınca özlenen
Yaklaşınca yücelen
Bir gizli güç var sende.

Her halin başka güzel
Sevgin, saygın benzersiz
Kolların evreni kucaklar
Kalbin gönülleri...

Çetin hayat yollarında
Şanla şeref yoldaşın
Altın olsun tuttuğun
Ömre bedel kişiliğin.

Ne mümkün sana doymak
İyiden, güzelden üstün
Ulaşılmaz yerdesin
Harikuladesin.

Ne şimdi, ne gelecekte
Ne hayatta, ne ölümden
Kaybolmayız birlikte
Tasa etme bir tanem.

Ankara-2002

BALIKESİR YÜKSEKÖĞRETİM VAKFI KONGRESİ ÖDÜL KONUŞMASI

Prof. Dr. Reşat APAK*

Balıkesir Yükseköğretim Vakfı'nın bu tarihi kongresinde, Balıkesir Lisesi'nin 1950-54 dönemi unutulmaz müdürü, babam Hilmi Ziya Apak'a kadirşinas öğrencisi ve Vakıf Başkanı Sayın Turgut İnal tarafından "şeref üyeliği" verilmesi, Apak Ailesi'ni ziyadesiyle onurlandırmıştır. Sayın İnal'a ve çalışma arkadaşlarına bu ince düşünceli jestlerinden ötürü müteşekkirimiz.

Anısına kitap yayınladığımız babam, Anıt Eğitimci Hilmi Ziya Apak, Genç Cumhuriyet'in Milli Eğitim ve Öğretim savaşının, çağdaş ve uygar birey yetiştirme çabalarının simgesi, unutulmaz Milli Eğitim Bakanları Mustafa Necati ve Hasan Ali Yücel'in temel ilkelerinin candan izleyicisi ve yaratıcı uygulayıcısıdır. En olumsuz koşullarda bile elindeki olanakları en verimli biçimde kullanarak ve önündeki engelleri ödünsüz aşarak öğren-

cilerini en iyi şekilde yetiştirmeye çalışmış ve tüm yaşamını eğitim davasına adanmıştır. Özellikle Karşıyaka Lisesi Müdürü ve Halkevi Başkanı olduğu yıllarda, öğrenci eğitimini halka hizmetle bağdaştırmış, Cumhuriyet'in Köy Enstitüleri ve Halkevlerinde somutlaşan halkçılık savaşımını enerjik hizmetleriyle ete kemiğe büründürmüştür.

Karşıyaka Halkevi Başkanı olduğu dönemde halkın sosyal, kültürel, sanatsal, eğitsel ve sportif gereksinmelerine yanıt verdiği kadar onları eğlendiren ve dinlendiren, kaynaşmalarına olanak veren, hatta sağlık muayenelerini ve ilaç hizmetlerini karşılayan çok boyutlu bir görev ve sorumluluk anlayışıyla bugün halka hizmet vermeye çalışan pek çok kurum ve kuruluşun işlevini Halkevi'nde toplamış, Halkevi'ni ilçe yaşamının odak noktası haline getirmiştir. Bütün bu hizmetleri

verirken, Devlet'in kısıt olanaklarının bilinciyle bu hizmetlerin gerektirdiği maddi kaynakları gerek kendi kısıtlı maaşından, gerekse çevresindeki insanları ikna ederek aldığı bağış ve yardımlarla sağlamıştır. Apak, daha sonra atandığı Balıkesir Lisesi'nin 1950-54 döneminde unutulmaz müdürü olarak ilklere imza atmış, radyo vericilerinin yasak olduğu bir dönemde kısa dalgadan yayın yapan Balıkesir Öğrenci Radyosu'nu kurmuş ve öğrencilerin bu radyodan hem kendilerini özgürce ifade etmelerini, hem de çevre halkına seslenerek ve onlara müzik yayını yaparak topluma yararlı olmalarını sağlamıştır. Balıkesir Lisesi'nde kurulan Öğrenci Partileri, öğrencilerin sorunlarına eğilerek ve propagandalarını özgürce yaparak banışçı yarışma ortamı içinde iktidar ve muhalefet olmuşlar, böylelikle ülke tarihinde

ilk kez bir lisede Türkiye demokratik yaşamının tohumları atılmış, bu tohumlar daha sonra ülkenin sosyal, siyasal ve demokratik yaşamına nice değerler kazandırmak üzere filiz vermiştir. Belirli yeteneklere sahip öğrencilerin bu yetenekleri özneli bir koruma altında geliştirildiği için bu dönemlerde yetişen sanatçılar ve sporcular daha sonra tüm ülkenin tanıdığı

Hilmi Ziya Apak - Av. Turgut İnal

seçkin isimler olmuşlar, ulusal ve uluslararası başarıları imza atmışlardır. Tüm maddi ve donanımsal eksikliklerine karşın Balıkesir Lisesi'nde o dönemde, uygar bir Batı ülkesinin en ileri lisesindekinden hiç de aşağı kalmayacak bir eğitim ve öğretim verilmiştir.

Böylesi özgür, demokratik, laik, Atatürk ilke ve devrimlerinin ölkü edindiği bir eğitim sürecinden geçerek kendilerini geliştirmeleri ve kişiliklerini bulmaları için en verimli ortamlar yaratılan öğrenciler, daha

sonra Cumhuriyet'in sağlam dayanakları olan, topluma yararlı bireylere dönüşmüşler, insanlığın ve ulusun sorunlarına duyarlı, çevresi için bir şeyler yapabilen iyi yurttaşlar olmuşlar, ülke yaşamına yön vermişlerdir. O dönemde Balıkesir Lisesi'nden yetişen İnal'lar, Acun'lar, Erbil'ler, Arıpınar'lar, Karataş'lar, Çetinyalçın'lar, Balıbek'ler, Arısan'lar, Simav'lar, Çolakoğulları ve isimlerini sayamadığım daha nice değerler, yerlerini fazlasıyla doldurarak topluma eşsiz hizmetler vermişler ve vermektedirler. Bu değerlerin başında gelen, 12 yıl Baro başkanlığı yapmış olan ve halen Balıkesir Radyo ve Televizyonu (BRT) yöneticiliği ile Balıkesir Yükseköğretim Vakfı başkanlığı görevlerinde bulunan, öğrencilerin her ihtiyacına koşup onlara burslar sağlayan, insan hakları, demokrasi ve adalet davalarının yılmaz savunucusu, bütün ömrünü bu işlere adanmış değerli avukat Turgut İnal'dır. Sayın İnal, geçen yıl Balıkesir Lisesi bahçesinde maskı açılan babam Hilmi Ziya Apak'ın deyişiyle "yüksek şahsiyetleri Balıkesir'e getiren, Balıkesir'imizi ise bütün Türkiye'ye, hatta Türkiye sınırları dışına ve Kıbrıs'a taşıyan, yaptığı güzel işler ölçüsünde de kadirbilir ve mütevazı, eşsiz bir insan"dır.

Bugün ülkemiz, eğitimin her alanında ve özellikle üniversitelerde büyük sorunlar yaşamaktadır. On iki aylık yönetimiyle gelen despotik karakterli bir YÖK yasası ve onun uzantılarını oluşturan keyfi yönetimler, bilimsel ve sınai kalkınmanın öncüsü olması gereken

üniversitelerimizde yapıcılığın, yaratıcılığın ve verimliliğin vazgeçilmez önkoşulları olan barışı ve huzuru, eşit koşullar altında üretici bir rekabet ortamını engellemektedir. Bu bağlamda Sayın İnal'ın çeşitli kitaplarında savunduğu görüşleri, eğitim ve üniversite sorunlarının çözümüne de ışık tutmaktadır:

ADALETİN BU MU ADALET (T. İnal, İstanbul, 2000) adlı eserden seçkiler:

"2000'li yıllara bu anayasayla ve bu yasalarla giremeyiz. Bizim kendi kendimize 'Biz Cumhuriyetiz, biz demokratik bir ülkeyiz, bizim ülkemizde hukukun üstünlüğü var' dememiz sadece sözde ve sloganda kalır", (s.18)

"Devletin yurttaşlarımız karşısındaki üstünlüğü, yaşanan sıkıntıların nedenini ve ana kaynağını oluşturuyor... Bizim ülkemizde ve demokrasimizde devlet beydir, ayrıcalıklıdır; oysa beyli demokrasi, beyli devlet mi olur? Demokrasi ile beyliği nasıl yan yana getirebilirsiniz?" (s.27)

"Bu anayasa, devleti hakim kılan... devleti bey olarak gören, ona kutsal gözüyle bakan, devleti imtiyazlarla donatan hükümlerle doldurulmuştur. Şimdi buradan üç-beş maddeyi çıkarmışsınız, yerine çağdaş üç-beş madde koymuşsunuz, hiçbir sonuca varamazsınız, varılamaz." (s.37)

SADAKA GİBİ DEMOKRASİ (T. İnal, İstanbul, 2001) adlı eserden seçkiler:

"Bu anayasada haklar bir dakika, yasaklar ömür boyudur (s.61) "Ülkenin, devletin sistemi, bugünkü sistimal furyasını doğurmaktadır. ...sistemi ve düzeni yenilemek, tam demokratik bir yönetim getirmek, yurttaş devletle eşit kılmak, yurttaş devletin temeli ve eksenini saymak ve getirmekle çözüme varılabileceği düşüncesini taşıyoruz." (s. 115)

"Bu sistemi yaşatan yasalar hükmünü sürdürdükçe ..., Türk hukuku yargısı ve anayasanın yarattığı, ülkenin yasaklar cumhuriyeti, anayasanın yasaklar yumağı olan kimliği değişmedikçe, biz daha çok Susurluk olayları yaşarız." (s. 127)

Şimdi "üniversitelerimizde katılımcılık yok, bırakın öğrencileri, öğretim üyeleri dahi adam yerine konmuyor, yönetimlerde şeffaflık ve hesap verebilirlik yok" dediğimizde ve tüm sorunlarımızın bundan kaynaklandığını yüksek sesle söylediğimizde, Sayın İnal'ın kitaplarında dile getirdiği görüşlerden farklı bir şey mi söylemiş oluyoruz? Tüm sorunlar aslında Sayın İnal'ın çok güzel özetlediği, devletin buyurgan karakterinden

doğmaktadır. Doğaldır ki, statikonun sürmesini isteyen bazı üniversite yöneticileri, kendilerini atayan makama ters düşmemek için hak ve özgürlüklerle ilgili bir sorunun olmadığını, üniversitelerin temel sorununun para bulmak olduğunu öne sürmektedirler. "Kaynak yetersizliği" de aslında adil, demokratik ve şeffaf olmayan devlet ve üniversiteler sisteminin bir parçası değil midir? Sanayiciye güven veren ve gerçek anlamda üniversite-sanayi işbirliğini kurma yolunda bilimsel- teknik üreticiliği olan bir üniversite, hiç kuşkusuz aynı zamanda şeffaflığı ve hesap verirliliği olan, insan kaynaklarını ve maddi donanımlarını akıllıca kullanan bir üniversitedir. Ancak böyle bir üniversite verimlilik içinde kaynak yaratabilir ve devletin kendisine tahsis ettiği küt olanakları artırabilir.

Kuruluş kanunu itibarıyla 15 yıllık bir kurum gibi görünse de gerçekte Genç Cumhuriyet'in Kuvayı Milliyeci Eğitim Bakanı Mustafa Necati Bey'in adıyla anılan Eğitim Enstitüsünden ve ondan da önceki Muallim Mektebinden bugünlere gelen, yaklaşık 93 yıllık şerefli bir maziye sahip Balıkesir Üniversitemiz'in sorunlarını Sayın İnal'ın eserlerinden biraz olsun biliyorum. Bine yakın öğretim üyesi ve personeli ile bu üniversitemizin geçtiğimiz yıllarda yapılan sıralamada Türkiye'deki kamu üniversiteleri arasında ilk 15'e girdiğini memnuniyetle öğrendim. Gönül ister ki bir barış ve huzur kenti olan Balıkesir'imizin bu güzide üniversitesi, son yıllarda kampus inşaatının ilerleyememesinden doğan sıkıntılarını ivedilikle aşabilsin. Geçen yıl yapılan bir sempozyumda Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) Başkanı Sayın Engin Bermek, dünya bilimine katkı niteliğindeki uluslararası eserlerini artırmak bakımından Anadolu üniversitelerinin, sanılanın aksine büyük kent üniversitelerini solladığını ve göreceli olarak büyük sıçrama kaydettiğini söylemişti. Sanayicilerinin ve mezunlarının destek verdiği, öğretim üyeleri ve öğrencilerinin karşılıklı saygı, sevgi ve dayanışma duygularını muhafaza ettiği bir Balıkesir Üniversitesinin de ilerlemesini kimse durduramayacaktır...

Sayın İnal'ın önderliğinde Balıkesir Yükseköğretim Vakfı, Balıkesir'imizi bir üniversite ve yüksekokullar kenti yapma kampanyasını başarıyla sürdürmektedir. Gerek Sayın Başkan'ın kitaplarının gelirini vakfa bağışlaması, gerekse binlerce öğrenciyi okutmak için her gün yeni kaynaklar araması ve bulması, kamu üniversitelerinin kısıtlı kaynaklara hapsediği günümüzde fevkalade övgüye değer bir çabadır.

Sayın İnal'ın bu yolda kaynak yaratma girişkenliğini, her zaman çok şey öğrendiğini belirttiği Hocası Hilmi Ziya Apak'tan aldığına ve bu bilgileri kendi sosyal yetenekleriyle iyi bağdaştırdığına şüphe yoktur. Vakfın bir açıklamasında, Balıkesir yükseköğretim gençliğinin % 23'ünün paltolarının olmadığı, bazılarının bir tabldotu iki kişi paylaşarak yediği, vasıta parası vermemek için 5-6 km'lik yolu yaz-kış demeden yürüterek gittikleri belirtilmiştir. Eğitim-Sen'in son anketlerinde, üniversite öğrencilerinin % 22'sinin ailelerinin aylık gelirinin "açlık sınırında", %57'sinin ise "yoksulluk sınırının altında" olduğu ortaya çıkmıştır. Öğrencilerin %68'i "geleceği karanlık görmekte ve hiçbir şeyin değişmeyeceğine inanmaktadır. İşte böyle bir ortamda vakfın, bazı büyük kent üniversitelerinde yapılanın aksine öğrencinin düşüncesine, saçına-sakalına bakmadan, salt akademik başarı koşuluyla onlara burs vermesi ve maddi sıkıntılarını hafifletmesi, soylu bir çaba olarak desteklenmelidir. Allah ömür versin Sayın İnal'ın enerjikliğin sınırlı olmadığına göre özellikle kentin sanayici ve tüccarlarının daha fazla desteğini alma ve hatta kent dışından, Başkan'ın geniş çevresinin yardımıyla daha fazla kaynak bulma konusunda da yaratıcı girişimlerin sonu olmamalıdır...

Eğitim sorunlarını tartışır ve çözümler önerirken, sözlerimi yine başlangıç noktama, yani Vakıf Şeref Üyeliği ödülünün verildiği babam Hilmi Ziya Apak'a ve onun devrimci eğitim hamlelerine getirerek bağlamak istiyorum. Türkiye'nin eğitim yaşamında geçtiğimiz yıllarda bir yığın yokluk, yoksunluk ve kriz yaşanırken Hilmi Ziya Apak'ın bir öğrencisi (Sayın Arısan) haklı olarak niçin çözümün, kendilerinin öğrencilik döneminde yakından görüp olgunluk çağlarında değerlendirme fırsatı buldukları, Apak'ın yöneticilik döneminde yaşama geçirilen devrimci eğitim ilkelerinde aranmadığını sormaktadır. Tüm maddi olanaksızlıklara karşın eğitim sorununa bir çözüm vardır. O çözüm, Cumhuriyet'in unutulmaz eğitim simaları Necati'ler, Yücel'ler, Tonguç'lar döneminde temelleri atılıp Apak gibi yaratıcı uygulayıcıların elinde ete kemiğe bürünen, eğitilenlerin eğiticiler ve toplumla kaynaşmasını ve özgüçlerini seferber ederek hep birlikte ileri gitmesini sağlayan ilkelerdir. Üniversitemizin ve Vakfımızın başarılarının devamını diliyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

27.12.2003

* Not: Prof. Dr. Reşat APAK, İstanbul Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi Kimya Bölümü, Analitik Kimya Anabilim Dalı Başkanı'dır.

UTANDIM

Ahmet SAMUR

Yağmurdan utandım, yaştan utandım
Hazandan utandım, kıştan utandım
Aldandım baharın bin bir rengine
Beyazlar bürünmüş baştan utandım.

Baktım ki ömrümün renkleri soluk
Kapanmaz bu yürek bin yerden oyuk
Can dediğim dostlar bakarken soğuk
Gözümde kuruyan yaştan utandım.

Hayal gemisine bindirmediler
Yakamdan elleri indirmediler
Helal lokma yedim sindirmediler
Ekmekten utandım, aştan utandım.

Ne çok sevdiğimi söyleyemedim
Yalvardım Allaha iletemedim
Vuslat vakti geldi el edemedim
Vefadan utandım, aşktan utandım.

Pirler arka çıktı, gençler dinledi
Derdimi açmadım, bakan anladı
Kimi için çekti, kimi ağladı
Meclisten utandım, meşkten utandım.

05.09.2003

ANIT EĞİTİMCİ HİLMİ ZİYA APAK*

Necdet TÜRETKEN

1949-50 yılında Orta l'ler şu anki Karşıyaka Ortaokulu'nun bulunduğu yerde eski lise binasında idi. Ben 1. sınıfta iken Erkin Umsan 2. sınıfta idi. Erkin Umsan ve arkadaşları lisenin bulunduğu Kız Muallim'de okuyorlardı ve başlarında Hilmi Ziya APAK vardı.

O dönemde, 1942'den beri önce Karşıyaka Ortaokulu'nda müdür olarak görev yapan Hilmi Ziya APAK, 1945'te Karşıyaka Lisesi'ni kurdu ve lisenin ilk müdürü oldu. 1945-50 yılları arasında Karşıyaka Lisesi'nin müdürü olarak görev yapan büyük eğitimci, öğrenci, öğretmen ve tüm Karşıyaka halkı tarafından Karşıyaka'ya verdiği hizmetler dolayısıyla efsane olarak gurur ve güvenle yaşatılmakta.

1950-54 döneminde Balıkesir Lisesi'nde görev yapan Hilmi Ziya APAK'ın tayini duyulunca bütün lise, ortaokul ve Karşıyaka halkı matem havasına bürünmüştü.

Ben Hilmi Ziya APAK'ı ilk olarak 1949-50 döneminde gördüm. Orta l'ler olarak bizim dönem şu anki Karşıyaka Ortaokulu'nda olduğumuzdan O'nu görmüyor, ancak yaptıklarıyla gurur duyuyorduk.

Yıl 1955. İstanbul Teknik Üniversitesi'nde okuyordum. Burada Balıkesir'den gelen Hilmi Ziya APAK'ın öğrencileriyle arkadaş oldum. Ders dışındaki zamanlarda sürekli olarak ortak noktamız büyük eğitimci Hilmi Ziya APAK'ı konuşuyorduk.

Bu dönemde Ahmet Deviren'le tanıştım. Elazığ'ın Ağın ilçesi doğumlu olan bu arkadaşımızla Hilmi Ziya APAK'ın hemşehrisi olması dolayısıyla arkadaşlığımız şu anda devam ediyor. Yine Balıkesir Lisesi'nden gelen Naci Uğur, Erol Ertaş'la birlikte arkadaşlığımız yıllarca devam etti. Eğitim kademelerinde hep Hilmi Ziya APAK'ın sistemi, kişiliği, Karşıyaka ve Balıkesir'de etkinliklerini canlı ürün olarak aramızda

yaşattık. Yıllar sonra Ahmet Deviren, Ankara'da kurulan "Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği"nin Başkanı oldu. Benim Ahmet Deviren'le arkadaşlığımı öğrenen Hilmi Ziya APAK bu olaya çok sevinmiştir.

Hilmi Ziya APAK'ın Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'ne 1996'dan itibaren büyük bir ilgisi olmuş ve bu dernekle sürekli olarak haberleşmiştir.

1956 yılında Hilmi Ziya APAK, İstanbul'a Işık Lisesi'ne geldi. Bu benim için büyük sevinç kaynağı oldu. Karşıyaka Lisesi öğretmenlerinden Şevki Dinçer, Cumhuriyet İlkokulu Müdürü İsmail Özkunt ve Hilmi Ziya APAK'ın referanslarıyla Işık Lisesi'nde gece belletmenliği görevine getirildim. Ve böylece 1950'de Karşıyaka'dan ayrılan Hilmi Ziya APAK'a İstanbul'da kavuşmuş oldum.

Yıllar sonra Hocamız huzur içinde Karşıyaka'da emeklilik hayatını yaşarken, Hocama da temelli olarak kavuşmuş oldum. Karşıyaka'da yıllarca her sahada görev yapan Hilmi Ziya APAK hocamla bu defa KARŞIYAKA LİSESİ EĞİTİM VAKFI'nın (İKLEV) kuruluşunu gerçekleştirdik.

İKLEV'de Hilmi Ziya APAK kendisi, ilk eşi ve ikinci eşi adına çok ciddi boyutlarda fon tesis etmiş, her yıl bu fonlardan sporda, müzikte, resimde yarışmalar için ödülleri sağlamıştır. Karşıyaka Lisesi'nde ve liseden sonra üniversitelerde okuyan Karşıyaka Lisesi mezunlarına muntazam burslar verilmektedir.

16-17-18 Mayıs 2003'te Çeşme Eritrai Otel'de İTÜ Makine Fakültesi mezunlarının 43. yılı toplantısında Ahmet Deviren'le yine bir araya geldik. 60 yıllık Eğitim Abidesi Hilmi Ziya APAK'ın kitabının yazılacağını kendisine bildirince Hocamızın Ağın'la ilgili, Karşıyaka ve Elazığ'da da pek bilinmeyen hizmetleri için gerçek belgeleri elde etmiş oldu.

* Not: Hilmi Ziya APAK, Ağın'dan yetişen aydın kuşağın öncülerindendir. 1909'da Ağın'da doğmuştur. Türk Milli Eğitimine değerli hizmetler vermiş olan APAK'ın, İzmir Karşıyaka'daki eğitim hizmetleri yanında sosyal etkinlikleri de onu Efsane Hoca ve Anıt Eğitimci yapmıştır. Yukarıdaki yazı, yine APAK'ın kurduğu İzmir Karşıyaka Lisesi Vakfı (İKLEV) tarafından, anısına adanmak üzere, Aralık 2003'de İzmir'de yayımlanan ve aynı adı taşıyan kitaptan alınmıştır.

Değerli eğitimcimiz halen İzmir Karşıyaka'da, anısını yaşatmak üzere Belediye tarafından kendi adı verilen Hilmi Ziya APAK sokağındaki evinde yaşamaktadır. Derneğimiz ve Dergimiz adına değerli hemşehrilerimize derin saygılarımızı ve esenlik dileklerimizi sunuyoruz.

HALK OZANLARINDAN SEÇME DİZELER

İşitin ey yarenler, aşk bir güneşe benzer,
Aşk olmanın kişi misali taş benzer.

Yunus Emre

Güzel sevmeye derler, nasıl sevmeyim,
Kaşlar arasında çift benler var.

Karacaoğlu

Şu yalan dünyaya geldim geleli,
Severim kır atı, bir de güzeli.

Dadaloğlu

Her türlü isteğim topraktan aldım,
Benim sadık yarım kara topraktır.

Aşık Veysel Şatıroğlu

Dünyanın gidişi acayip oldu,
Koyun belli değil, kurt belli değil.

Ruhsati

Aklımı başıma dermek isterim,
Beni bana komaz divane gönül.

Kâtibi

Sen kendini yokla, nefsin tanı,
Boğaz kırk boğumdur, dilde sır olmaz.

Deli Boran

Ceset bunda seyrane eder,
Çün Hakka ulaştı gönül.

Pir Sultan Abdal

Aşkın iğnesiyle dikilen dikiş,
Kıyamete kadar sökölmez imiş.

Seyrani

Meşhurdur söylenir dillerde ey dil,
Sağ iken bir şahsın kadri bilinmez.

Erzurumlu Emrah

Kurtulamam üç nesnenin elinden,
Biri firkat, biri gurbet, biri aşk.

Gevheri

BİR GÜN OKULA GİDERKEN

M. Cavit ALPASLAN

Okulun verdiği siyah Bursa Merinos kumaşından elbisem vardı. Eşim Leman da benimle aynı dönem bitirmişti Kızılçullu Köy Enstitüsünü. Onun da üzerindeki okulun verdiği elbiseydi. Pileli lacivert eteği, beyaz poplin gömleği ve at kuyruğu saçlarıyla öğrenci görünümündeydi. Aceleyle evlenmiştik, aynı görev yerine atamamızı yaptırmak için.

Altmışar lira donatım bedellerimizi almıştık. O parayla bir gazocağı; her birinden altışar tane olmak üzere; çay ve yemek takımı almıştık. Bir kat da yatağımız vardı. Elazığ-Malatya arasındaki Bekir Hüseyin istasyonunda bir yatak dengi, bir tahta bavul ve iki sepetle 15 Eylül 1952 günü trenden inmiştik. Hemen dört kilometre aşağıdaki Kadıköy'e öğretmen olarak atanmıştık. Öğlen üzeriydi. Tren, o acıklı düdüğünü çalarak bırakıp gitti bizi. Trenden inen köylülere Kadıköylüleri sorduk. Şimdi isimlerini anımsayamadığım iki kişi, Kadıköylü olduklarını söyleyerek bizimle ilgilendiler. Sepet ve bavullarımızı alıp, bir söğüt ağacının altına koydular, "Burada bekleyin, köyden eşek getirip eşyalarınızı taşıyalım dediler". Söğüt ağacının altında yatak dengimizin üstüne oturarak bekledik.

Bin yıllık gurbet acısını çekiyorduk sanki. Hayal ettiğimiz öğretmenliğe başlayacağımız için hem mutluyduk, hem de üzgündük. Yaprakları solmuş, gövdesindeki çürüklerde karıncaların yuva yaptığı yaşlı söğüt ağacı, bizim su gibi pırl pırl gençliğimizle çelişiyordu.

"Bir tünek olmadan kolların kara,
Yollama gölgeni bir bahara,
Yaprak dökümünde uyup rüzgara,
Yorgun dallarını sallama söğüt."

Kemalettin Kamu'nun dizelerini mırıldanırken, bir taraftan da eşim Leman'ı avutmaya çalışıyordum. Güneş batıdaki dağların doruğunu yaklaştı. Söğüt dalları sallana sallana solan yapraklarını üzerimizden savururken, iki eşekle birlikte köylülerimiz geldiler. Göçümüzü eşeğe yükledik. Sepet ve bavullar, kıl örkenle sıkıca semere bağlandı. Eşeğin biri boşta kalmıştı. Leman'ı bindirmek istedik, semerin üstünde denge sağlayamadı, indirdik,yaya yürüdük. Fırat bir

ufuktan bir ufuğa geniş, tabanına yayılarak akarken, üzerindeki boz bir sis göğe doğru yükseliyordu.

Güneş, Malatya topraklarındaki tepelerin arkasında kaybolmuştu, biz köye geldiğimizde. Köyün üzerine ince boz bir sis çökmekteydi. Bacaların üzerinde kıvrıla kıvrıla yükselmekte olan beyaz dumanlar, şairin rüzgarda namaz bezine benzettiği bulutlara kavuşuyordu. Düz damlı sivümsüz toprak sıvalı evler, ince uzun yolun iki yanına sıra sıra dizilmişti. Kızarmış tereyağı kokusu, akşam yemeklerinin hazırlandığının habercisiydi.

Köyün ilk öğretmenleri biz değildik. Okulun önünde Z. Öğretmen karşıladı bizi. Okul yeni yapılmıştı, kırmızı çatısı, beyaz badanası ve camlı pencereleri köyün tek katlı düz saçaksız evleriyle çelişiyordu. Eşyalarımız okula bırakıldı. Z. Öğretmenin evine doğru yürürken bekçi, tavuk ve köpekleri kışalayarak yolumuzu açmaya çalışıyordu. Yolumuz açıldı aslında. Bekçi varlığını ve görevini kanıtlamaya çalışıyordu. Köyün kadınları davar ve sığırlarını sağarken, çocuklar oğlak ve kuzuları toplamaya çalışıyorlardı. Herkeste bir telaş bir telaş. Bu arada başlarını kaldırarak bizleri de ilgiyle izliyorlardı kadınlar. Çocuklar öğretmenlerinin geldiğini görünce koşarak yollara dizilip, selamlıyorlardı.

Sonbaharın puslu, buğulu ve solgun güneşiyle başladık güne. Okulda tüm öğrenciler bizi bekliyorlardı. Z. Öğretmen önde, biz arkada yürüyorduk. Z. Öğretmen, belini, boynunu, kalçasını kıra kıra çocukların selamını alırken, bir taraftan da başöğretmen sıfatıyla görevlerimizi anlatıyordu. (Başöğretmen olarak ben atanmıştım, biraz sonra karamamemi verirken başıma ne kötü şeyler geleceğini tahmin ediyordum.) Okul üç derslikli; tavan ve tabanı ahşap kalın duvarlı camı çerçevesi düzgün şirin mi şirin güzel mi güzel bir yapıdaydı. Çok sevindik böyle bir okulumuz olduğu için. O yıllarda köylerimizin çoğunda okul yoktu. Ahırdan bozma yerlerde öğretim yapıyordu çoğu arkadaşlarımız. Biz de öyle bir okulda görev yapmaya kendimizi hazırlamıştık.

Okulun üç dersliğinin dışında bir de öğretmen odası vardı. Başöğretmenin masası da bu odadaydı. İki sandalye ve eski bir dolap vardı. Z. Öğretmen baş öğretmen sandalyesine yarım oturdu. Leman Öğret-

men diğer sandalyeye oturdu. Ben ayakta kaldım. Kalbim küt küt atıyordu. Çünkü Z. Öğretmen, aralıksız olarak yeni gelen öğretmenlerin, başöğretmenin emirlerine uyacağını anlatıyordu. Göreve başlamam için resmi yazıyı deftere işlememiz gerekiyordu. Bizi o değil ben göreve başlatacaktım. (Z. Öğretmen ile ilgili anılarım bir başka yazımın konusunu oluşturacaktır.)

Korka korka kararnamelerimizi çıkarıp ona verdim. Çalımı aldı, şöyle arkaya doğru bir kaydıldı, gerdanını sola doğru kırarak işte bu iyi deyip okumaya başladı. Birden sarardı, morardı, sonra kıpkırmızı bir yüzle sandalyeye yığılıverdi. Ona böyle olmasını bizim istemediğimizi, sadece ikimizi bir yere vermeleri için dilekçe verdiğimizizi söyledimse de onu inandıramadık herhalde.

1952 Eylül' ünün son günlerinde görevimize böyle başlamıştık. Okul lojmanı boştu. Oraya taşınacaktık. Temizlemek için eleman aradık. Köyde dul ve yoksul bir kadın vardı, ona söylediler. Kadın, 15- 16 yaşlarında Güllü ismindeki kızını gönderdi, o, etrafı temizlemeye başladı. Bekçi Mahmut da Malatya'dan getirilen bir teneke kireçle duvarların badanasını yaptı. Eve serecek ne bir kilimimiz ne de halımız vardı. Daha sonraları Malatya'dan bir çift Antep kilimi, dört tane tahta sandalye aldık. Varımız çoğumuz bütün eşyamız bir kat yatak ve bu aldığımız eşyalardı. Bir de Leman'ın çeyiz olarak getirdiği el örmesi tül perdelerdi. Perdeleri hemen camları silinmiş pencerelere taktık. Ne de güzel yakışmıştı, hayran hayran onlara baktık.

Lojman iki odalıydı. Girişte bir balkon vardı. Balkonun ve ikinci odanın tabanı toprak, girişteki odanın tabanı kavak tahtasındandı. Odanın iki yanında tahta sedir vardı. Sedirlerin üzerine ot minderler yaptık. Yatağımızı üstüne koyduk. Gece yere serip yatacağız. Bizi çok büyük sürprizler bekliyormuş.

Gecenin bir saatinde farelerin saldırısına uğradık. Beş numaralı gaz lambamızı yaktık. Her tarafta sürüler halinde fareler... Süpürge ile vurarak öldürmeye ve kovalamaya çalıştık. Ne mümkün, birini öldürürsen beşi geliyor. Yattığımız yere açılan bir banyo bir de kullanılmayan tuvalet var. Baktık onun kapı aralığından geliyorlar. Kapıyı şöyle bir araladık, aman Allah'ım simsiyah arı kovanındaki arılar nasıl üst üste konarlarsa işte öyle fare yığını. Bir de tavana doğru tırmanışlarını görseniz. Birbirlerinin kuyruklarına kenetlenerek tırmanıyorlardı.

Sabaha öyle ulaştık. Sabahleyin köyden bir iki kedi getirttik. Kediler farelerden kaçtılar. Sonra DDT kullanarak onlardan kurtulduk.

Bir aybaşı idi: ilçeye maaş almaya gideceğiz. Bekir Hüseyin istasyonuna sabahleyin Leman'la beraber gittik. Şanslıydık. Ağın'da hem öğretmenimiz, hem de başöğretmenimiz olan Nuri Onat, Baskil'de Maarif memuru idi. Aynı zamanda ilkokulun da müdürlük görevini yürütüyordu. Göreve başlamak için bir defa gitmiştik Baskil'e. O gün resmen göreve başlatmıştı öğretmenimiz bizi. Orada gece kalmadan akşam treniyle köye dönmüştük. Trene binişimiz ve orada inişimiz birkaç saati bulmuştu. O zaman Baskil'de bir tane ilkokul vardı. Henüz ortaokul açılmamıştı. Doğruca okula gittik. Maaşımızı aldık, öğretmen ve başöğretmen odası birlikteydi. Okul bizim köyün okulu gibi üç derslikli idi. Öğretmenimiz Nuri Onat bizi hemen eve götürdü. Okulun yanındaki lojmanda oturuyorlardı. Küçük iki odalı bir evdi. Evlerinde anneleri de vardı. Öğretmenimiz kapıyı açarak;

- Münevver, bak misafir getirdim... Cavit ve Leman!

Münevver abla bizi çok sıcak karşıladı. Hemen içeri aldı. Biz, Leman'ı orada bırakarak memur kulübüne gittik. Akşama kadar orada kaldık. Öğretmenimiz beni ilçe memurlarıyla tanıştırdı. Ben öğretmenin yanında ilkokul öğrencisi gibi görüyordum kendimi. Onun için de rahat olamıyordum. Akşam eve gittik. Münevver abla çok güzel yemekler yapmış. Yemeklerimizi yedik, radyo dinledik, sohbetin bittiği yerde yatma zamanı geldi. Nasıl yatacağımızı düşünüyorduk Leman'la. Münevver abla kendi yatak odasını hazırladı bize. O an nasıl duygulandık bilemezsiniz. Kendileri anneleriyle birlikte diğer odada kaldılar. Bize anne ve baba şefkati gösterdiler. Ağın'da öğretmen-öğrenci ilişkileri dışında başka yakınlığımız yoktu onlarla. İlkokulu bitirdiğimde benimle çok ilgilenmişti öğretmenim, sınavlara yol-lamıştı. Kazandığım sınavlarda dahi olanaksızlık yüzünden okula kayıt olamamıştım. Bütün bunlar gene de öğretmen-öğrenci ilişkileriydi. O küçük evin bir metrekairelik küçük mutfığı ve küçük antresi vardı, onların şefkatiyle çok şirin gelmişti bize. Sabahleyin süt, tereyağı ve kızarmış ekmekle kahvaltımızı yaptık. Bizi köyümüze uğurladılar. Birlikteliğimiz ve yakınlığımız hâlâ devam etmektedir. Öğretmenim rahmetli oldu, Münevver ablamızı ziyarette kusur etmiyoruz.

ÇILGINCA YAŞAMAK

Ercan ORHAN

Yaşamak arzusu kaplamış
bırakmıyor,
Öyle bir istekle sarılmış
ve öylesine tutkulu ki
hayır diyor insana
- bırakmam - hayır.

Sen benimsin
ve ben seninim
yaşamak istiyorum
ne özgür ve ne de mutlu diyor
- ölümü sayılı -
dünyanın ucundaki insana
ve yaşamak diyor
haykırarak suratlarına
binlerce azgın boğanın.

Ben tek ve özgürüm
ben tek ve özgür yaşarım
ellerim zincirde
Ayaklarım, beynim ellerinizde tutsak yaşamaktan.

Yaşamak öyle bir arzu ki
sırılsıklam aşığız ona ve sıırılsıklam o
sarılmış çıplak vücuduna
İmkansız
bırakmak onu imkansız
“Yaşamak arzusu deli etmiş gönlü
kaplamış canlı denilen ölümlüğü”

Ankara-1979

ÇOCUKLARIMA

(Geçen sayıdan devam)

Mustafa KABASAKAL

Artan kuymakla bir oyun yapmaya karar verdik. Bu yapışkan hamuru yüzümüze sürerek sakal, bıyık yaptık. Siyahlanması için de kül serpeledik. Bu halimiz bizi çok neşelendirmişti. Kahkahalarımız evi çınlatıyordu. Kapının açıldığını bile duymadan, annemizi karşımızda gördük. Korkudan dona kalmıştık. Keyfimizin acı sonunu söylemeye gerek yok...

Babamın İstanbul'a gidişinden iki yıl sonra Yemen üzerine bir askeri hareket uygulanmıştı. Bu nedenle babamın aylığı verilmez olmuş, görevini ücretsiz sürdürmüştü. Dolayısıyla da bize para gönderemez olmuştu. Bu durumda annem çok çalışmak gereğini düşünmüş, tarla kabal ederek ablamla birlikte biçmişti. Ben de bir yarım (10) buğday karşılığında Çüngüşlü-gil'deki halamların harmanını (düğenle) sürecektim. Birkaç gün düğen sürdükten sonra gözlerim ağrımaya başladı. Güneş kızdırdıkça gözlerim büyük acı veriyordu. Harmanda kimse yoktu. Gözlerim kapalı hem öküzleri yönlendiriyor hem de ağlıyordum. O sırada halam gelmiş, ağladığımı görmüştü. Durumuma o da ağladı ve beni eve yolladı. Düğen sürme işini kendisi üstlendi. Üç gün sonra yine görevime dönmüştüm.

Birbuçuk yıl sonra babam yine aylık almaya başlamıştı.

Bu sırada Rüştüye'nin (ortaokul) birinci sınıfındaydım. Çok çalışıyordum. Sınıfımın birincisi olmuştum. Öğretmenimiz Abdullah Lütfü beni çok severdi. Ancak, bu öğretmen öğrenciyi çok döverdi. Bir gün beni de şiddetle dövmüştü. Ayaklarıma sopa ile vurarak kabartmıştı; eve zorlukla gelebilmişim.

Anneme daha okula gitmeyeceğim diye dayatmışım. Ne çare ki, annem: "iyi yapmış, elle-ri yeşile batsın" diye karşılık verdi. Ertesi gün dövüle sövüle okula gönderildim.

(10) Yaklaşık onbeş kilogramlık bir buğday ölççeği.

Her zaman, evdeki zorlama ve baskı, okuldakinden üstün geliyordu. Böylelikle Rüştüye'yi bitirmiştim.

Rüştüye'nin son sınıfına birincilikle geçmişim. Hocamız Abdullah Lütfü, damadı Yusuf Razi ile karşılıklı yer değiştirerek Çemiş-kezek'e gitmişti. Yeni hocamız, derecemizi gözönüne almamış; belki öğrenci velilerinin sosyal durumlarına göre her birimize yerler göstermişti.

Bu haksızlık, doğal olarak çocuk ruhum üzerinde olumsuz etkiler yapmıştı. Ben de kırılmış olarak çalışmamaya başlamışım. Bu durumda bir buçuk ay geçti.

Bir gün sınıf arkadaşlarımdan hocamızın oğlu Mehmet, elindeki "Donanma Cemiyeti Dergisi"ni evirip çevirerek içindeki resimleri arkadaşlara gösteriyordu. Ben de görmek üzere yaklaştım. Fakat Mehmet, "Sen ne anlarsın?" dedi ve dergiyi kapadı. Bu davranış karşısında çok üzül müştüm; neredeyse ağlayacaktım. O gün akşama kadar kimse ile tek kelime konuşmadım. O eziklikle eve döndüğümde, annem: "Yüzün soluk, her halde öğretmen dövmüş, iyi yapmış" dedi. Ben de: "Evet, hem de çok kötü dövüldüm" demişim. Çocuk aklımla şu değerlendirmeyi yaptım: "Benim babam bana kâğıt, kalem, kitap herşey gönderiyor. Öbür arkadaşlarımdan benimki kadar okul eşyası yok, ben onlardan da zekiyim... Niçin çalışmıyorum?"

O dakikadan başlamak üzere çalışmamı sürdürdüm. O kadar ki, yatağa yattıktan sonra, bütün dersleri yinelemeyi uyumuyordum. Üç buçuk ay sonra Ağın'ın ileri gelenleri karşısında yapılan yoklama sınavında her dersten alkışlana alkışlana yeniden birinciliğe kavuştum.

O yıl bir genelge gelmiş: "Rüştüyelerden birincilikle çıkanlar parasız olarak Sultani (Lise) okuluna alınır" deniliyormuş. Herkesten önce bu

genelgeyi okuyan hocamız, son yoklamada (sınav) bir rol çevirmek istedi. Oğlu Mehmet'i Sultaniye yazdırılabilmesi için birinciliği sağlamaya çalışıyor, beni birincilikten düşürmeyi de durum gereği uygun bulmuyor; yalnız, her dersten bana hangi numarayı takdir ediyorsa, oğluna da aynı numarayı veriyormuş. O kadar ki, yazı sınavında terslik bu ya, elimdeki kamyş kalem yere düşerek kırıldı. O dar zamanda bir başka kalem bulamadım. Hocadan kalemimi kesmesini rica ettim. Çakısı olmadığını söyledi. Sınavda mümeyyiz olarak bulunan damadı Hasan da çakısı olmadığını söyledi.

Halbuki, yarım saat önce kalem kestiklerini görmüştüm; masanın üstünde kalem kırıntıları hâlâ duruyordu: "Bunları ne ile kestiniz, az önce kestiğinizi gördüm" dedim ve kızgınlıkla üç adım attım. Yeniden geri dönerek: "Maksadınızı anladım, tek numaramı kırabilerseniz kırınız, işte yazmadan gidiyorum" dedim.

Öğretmen ve mümeyyiz susmuşlardı. Dışarı çıktım. Sınav sonunda gerçekten yazıdan tam numara almıştım. Bir gün sınav sonuçları öğrencilere bildiriliyordu. Benim notlarımın toplamı 144, oğlu Mehmet'in de 144 idi. Sorunu anlamıştım. Kendi kendime söz hazırlıyordum. Bereket versin bir şey unutulmuştu. Matematik, Fransızca, Tarih derslerinden numaralarım üzerine birer yıldız atılmıştı. Bu, o derslerden birinci olduğumu belirliyordu.

Öğretmen, oğlunun hiçbir numarasına bu işareti koymamıştı. Öğretmen numaralarımızın eşitliği nedeniyle birinciliğin, ad çekme yoluyla belirleneceğini bildirdi. Doğal olarak ad çekmede de bir hile yolu düşünülüyordu.

Bu yola da karşı geldim: "Eğer benim numaralarımın üzerine konulan yıldızlar gibi Mehmet'inkilerine de konulması unutulmasaydı ad çekmeyi kabul ederdim. Hem de ben, öteden beri birinciydim" dedim.

Haklı karşı çıkmama, çözüm bulamayan hocamız, sakalını karıştırmaya başladı. O dönemde, Ağın Bucak Müdürü Şakir Bey adında değerli bir kişiydi. Eğitime büyük sevgi göste-

rirdi. Bunu uygulamalarıyla da kanıtlamıştı. Öğrencilere atılım yapmaları amacıyla bir ödül dağıtım töreni için paralar sağlamış, bu para ile saat, yazı takımı, çakı, okul çantası, kalem, kitap vb. gibi şeyler getirtmişti. Birincilere saat, ikincilere üzeri işlenmiş yazı takımı verildi. Tören özgürlük bayramında, okulun yanında, İkincigiller'in bahçesinde yapılmıştı. Törende bir de söylev vermiştim. Bundan sonra bir ipek tüle sarılmış olan saat, müdür tarafından bana ve öteki arkadaşlara da ödülleri verildi.

Bucak Müdürü, iki gün sonra beni Hükümet konağına çağırdı, kim olduğumu öğrendi. Bir dilekçe yazarak Sultani'ye yazılmam yolunda çalışacağını söyledi.

Bir-iki ay sonra işlem bitirildi ve kayıt (yazılmak) için Elaziz'e (Elazığ) gönderildim.

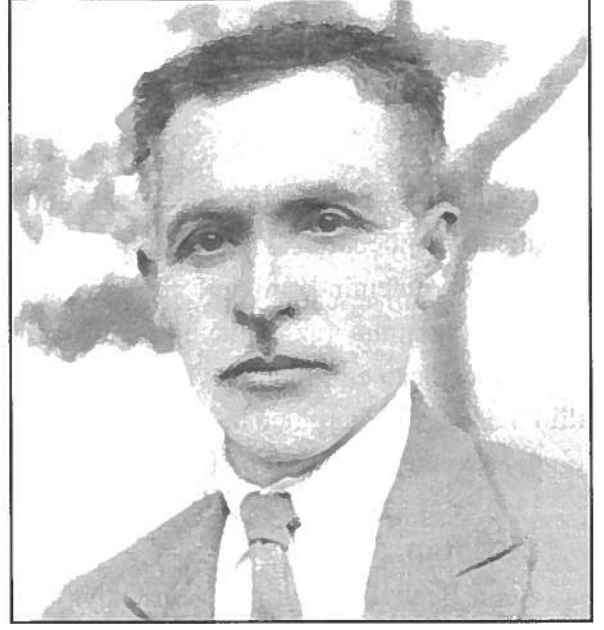
Okulda kaldığım sürede her yıl bayramlarda izin alarak Ağın'a gelirdim. Yolculuklarımız kış mevsimine rastladığı için birçok zorluklara uğradık. Hele bir kez başımıza gelenleri hiç unutamam.

1912 yılının 15 Aralığında, bayramdan altı gün önce okul müdüründen izin alarak yedi arkadaşla yaya olarak yola çıktık. Arkadaşlardan Hacı Yusuf oğlu Mehmet Nuri (Gencosman), çarşıdan onsekiz ekmekle bir okka (1280 gr.) tahin helvası almıştı. Biz, beşer ekmekle yüzer dirhem helvayı yeterli görmüştük. Arkadaşlar, Mehmet Nuri'nin oburluğuna takılarak güle söyleşe yürüyorduk.

M.Nuri, şişmandı. Yola dayanamadı. Üngüzek Hanı'nda yolda kaldı. Gitmem diye tutturdu. O zaman daha han yapılmamıştı. Çocukluk bu ya, bir köye gitmeyi de düşünemedik. Ha babam de babam M.Nuri'yi yürümeye özendirerek, zorlayarak güçlkle akşam ezanı sıralarında Murat Suyu kenarına kavuştuk; gemiye (sal) binerek karşı kıyıya geçtik. Soğuk çok şiddetliydi. O kadar ki, kırağı, kar gibi elbisemizi kaplıyordu. Ağzımızdan çıkan buharlar dolaklarımızda lüle lüle buz haline dönüşüyordu. M.Nuri yere yattı, "gitmem, siz gidin. bana bakmayın" diyordu ise de. doğal

Aliefendigil'in öğretmen
Ahmet Gençosmanoğlu

Selimağaoğulları'ndan öğretmen
Mustafa Oğuz

Tatarağasıgil'den öğretmen
Mehmet Nuri Gencosman

Yüzbaşıgil'den öğretmen
Mehmet Hasip Baytaş

olarak bırakmadık. Herbirimiz ellerinden, ayaklarından tutarak beş-on adım götürüp bırakıyorduk. Sonunda biz de yorulduk. Yatma zorunda kaldık. Beş on dakika sonra titremeye başladık.

Bevvap Hoca Mustafa'nın oğlu İbrahim (Beşe) kalktı. Dikenleri toplayıp getiriyor, biz de ateş yakıyorduk. Fakat, ot ateşi nasıl olur; aslında İbrahim de yorulmuştu. (Devam edecek)

YASAK SAVMAK İYİDİR

Mehmet AYCI

Rahmetli babaannem yeri geldiğinde "irkmenin yağı çok çıkar" derdi. Bu güzelim atasözünün ninemin kemikleri gibi kaybolup gitmesine gönlüm razı olmadığından değil, söylenmesi icap ettiği için söylüyorum. Şimdilik iki kitap bir dergiden bahsedeyim; darısı bir sonraki yazıya...

Bir kitap:

Asım Bezirci'nin "İkinci Yeni Olayı" yayımlandıktan yıllar sonra, bazı yönleriyle bu kitabı aşan bir çalışma yayımlandı. Sevgili Cevat Akkanat'ın "Gelenek ve İkinci Yeni Şiiri" adını verdiği kitabı yayımlanalı bir yıl oldu ama, bir fırsatını bulup da kitabı enine boyuna tanıtan, eleştiren bir yazı kaleme almak nasip olmadı. Sanıyorum kitap hakkında tek yazı şair Hüseyin Akın tarafından yazıldı. Gelenek ve İkinci Yeni Şiiri, Cumhuriyet Dönemi Türk şiirinin nelerden/nerelerden beslendiğine dair bir başucu kitabı olmayı fazlasıyla hak ediyor. Yalnız bir kusuru var; yazar yüksek lisans tezi dilinden ayrılarak, kitabı daha okunabilir hale getirebilirdi. Ayrıca, tezde kullanmadığı malzemelerle kitabı zenginleştirebilirdi. Bir yılda baskısı biten kitabın ikinci baskısında umarım daha "yeni" şeylerle karşılaşırız.

Bir başka kitap:

Strasburg'da yapılan "Türkçe'nin Uluslararası Şiir Şöleni"nde şunu fark ettim: Türkiye Türkçesi, şiirde ülkemizin batısı ve doğu-

sunda konuşulan lehçeler arasında bir yıldız gibi parlıyor. Rahatlıkla söyleyebiliriz ki, bugün Türk Edebiyatı, dünya edebiyatıyla rahatlıkla boy ölçüşebilecek bir edebiyattır. Bunu, düşüncemi şair Ali Günvar'la paylaştığımda, evet, dedi, çünkü onların bir İstanbul'u yok...

Her bakımdan müstesna bir yeri olan Türkiye Türk Şiiri hariç tutulursa, Türk Dünyası içerisinde devingen bir yapı sergileyen Azerbaycan Şiiri bile beklediğimiz, özlediğimiz açılımı gerçekleştirmiş değil. Bu değerlendirmeyi yaparken elbette başta Bahtiyar Vahapzade ve birkaç arkadaşını dışarıda tutmak yerinde olacaktır.

Sevgili Dr. Murtaza Hasanoğlu'nun masama bıraktığı kitaplar arasında bir şiir seçkisi var. Semender Edebi Birliği, Noktalar Edebi Grubu'nun birinci kitabı olarak 2003 yılında Baku'de neşredilen bu güldestede Azerbaycan'ın genç-yaşlı onlarca şairinden şiirler yer alıyor. Bana, ister istemez, Milli Edebiyat akımını hatırlatan ve daha çok halk şiiri etkisinin hissedildiği bu şiirler kardeşlerimizin; bizim geride bıraktığımız bir süreci yaşadıklarını göstermesi bakımından ilginç. Söylediklerimin teyidi bağlamında Telman Bilesovarlı'nın iki dördlüğünü buraya alıyorum:

"Gözlerin süzdürüp heyala dalır
Sevda bir ömrün sazını çalar
Gülende huşumu başımdan alır
Bohçasının her bir barı cavandı

Al da, şal da örtse yaraşır ona
Melekler çiyinden uçmaz bir yana
Telman, isteyirsen elinle sına
Sinesinde bir cüt narı cevandı”

Hemen sevindirici bir şey söylemek istiyorum: Kitapta, özellikle genç kuşak şairlerin sıradan, basit şiirlerinde Türkiye Türkçesi'ne ait kelimeler yer alıyor. Yakın bir gelecekte Bakülü kardeşlerimiz, basit de olsa İstanbul Türkçesi'yle şiirler söylerlerse şaşırmayalım.

Bir dergi ve bir türkü:

1967 yılı Ocak ayında Ağın Kültür Derneği tarafından Ankara'da bir dergi çıkarılmaya başlanıyor: Ağın. O dergi, niteliğinden ve içeriğinden çok şey kaybetse de bu gün hâlâ yayın hayatında. Dergiye emeği geçenlerden sevgili Altan İlter'den aldığım birinci cildi karıştırırken, bir hayli tanıdık isimle karşılaştım. Rahmetli Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'nun, "epik" şiirimizin bu abidevi şahsiyetinin şiirleri de Ağın'da yayınlanmış. Burada, "epik" kelimesini bilerek tırnak içine aldım, çünkü, epik şiir yazdığını söyleyen, ancak, Türk Şiirini İkinci Yeniden başlatan bazı genç arkadaşlarımızın Gençosmanoğlu'nun Türk Destanlarını ilk derste okumaları, dilin ve destanın tadına varmaları gerekirdi, diye düşünüyorum. Belki okumuşlardır ama, idrak meselesi, onların destandan anlادıkları, eski yeni kavgasının ucuz çıkırtkanlıklarıdır, Allah bilir.

Derginin 23.sayısında (1968/11) bir türküyü çok sevdim. Türkü dediysem, öyle anonim filan değil, Mehmet Ergönül tarafından kaleme alınmış:

TÜRKÜ GİBİ

Yücedağ başında çiçek mor olur
Tütün tütmez yüreğimde kor olur
Artık senden ayrılması zor olur
Kadir bilmez bir huysuza düştüm oy!
Gam içinde döne döne piştım oy!

Aşık odur, aşık kadri bilecek
Gözü yaşta, dudakları gülecek
İnsan sevip günde bin kez ölecek
Ay şavkını sabah oldu sandım oy!
Ekmeğimi yokluğuna bandım oy!

Elim kanda, başım dertte, belada,
Gurbet oldu, gönlümdeki sıra da
Uça gide, gönül, bir kuş ola da,
Bir ölümsüz yeşil dala kona oy!
Senden başka özüm kime çuna oy!

Ver elini, kim olursan ol gayrı,
Yeşillensin içimdeki çöl gayrı,
Sende bitsin, tükenmeyen yol gayrı,
Yaprak yaprak yaralarım, emsiz oy!
Yüreğimde al küheylan gemsiz oy!

Huzur ekdim gam çiçeği bitirdim,
Gül çağını, kul çağına getirdim
Boyun büktüm, elim açtım oturdum,
Çok susuzum, Murat suyun, içsem oy!
Serden geçtim, senden nasıl geçsem oy!

OCAK KÖYÜ'NDE 'AYDINLANDIK'...

Oktay EKİNCİ

Bir köyün **Arapgir** ile **Eğin** (Kemaliye) arasında olması ne demektir?..

Osmanlı'nın ünlü "**Belde-i hamse-i muta-hara**"sından (**en temiz 5 belde**) ikisinin bu ilçeler olduğunu bilenler (diğerleri **Gürün, Divriği, Darende**), sorunun yanıtını çoktan vermişlerdir: "**Tertemiz**" olması demektir...

Peki, bir köyün "**Kemaliye'ye bağlı**" olması ne demektir?

Fırat vadisindeki bu "**her dönem çağdaş**" kalmasını bilen ve çevresine de her dönem "**uygarlığı**" yayan tarihi ilçemizi tanıyanlar da bu sorunun yanıtını hemen verebilirler: "**Çağdaş ve uygar**" demektir...

Hele o köy, **Anadolu** bilgeliğinin efsanevi "**Abdal**" kişilerinden birini de bağrına basmışsa, acaba nasıl bir "**köy kültürüne**" sahiptir?..

Pir Sultan Abdal'ların, **Abdal Musa**'ların büyüklüğünü bilenler de bu sorunun yanıtını hemen; "**erenlerin kültürü**" diye verebilir ve artık merak edebilirler: "**Hangi Abdal'ın köyü, hangi ermiş insanların köyüdür bu?..**"

'Cadde'den 'müze'ye...

Yolunuz düştüğünde, Kemaliye'den Arapgir'e doğru giderken 30. km'de sağınıza bakın... Dağın yamacında sizi "**gözler**" gibi duran "**Ocak**" köyüne uğramak için de sadece 3-4 km içeri gireceksiniz...

Önce bir "**Hoş geldiniz**" takı... Sonra, her 50 m'de bir tu-runcu "**çöp kutularının**" sıralandığı, bakımlı, düzgün ve adeta yeni yıkanmışçasına temiz sokaklar... İki yanında da aynı özen ve güzellikteki eski ve yeni köy evleri...

Derken bir "**cadde**"den farksız ana yoldan köy meydanına vardığınızda, işte karşınızda;

"Ocak Köyü-Ali Gürer Müzesi..."

Bu köye yazılan "**Osmanlı fermanlarının**" asıllarından tutun, "**Çanakkale**" şehidi köy gençlerinin anıları ve aynı savaşta kullanılan "**kağnı**"lara kadar; geçmiş "**onur kaynağı**" yapan sayısız belgeden ve yaşama kültürünün etnografik ürünleri, Ocaklı işadama **Mustafa Gürer**'in (1926-1999) sevgili oğlu **Ali Gürer** anısına gerçekleştirdiği bu müzede sergileniyor.

Müzeye komşu konumda; "**camii**" ve "**ce-mevi**"... Hemen yanı başlarında; "**konuk evi**" ve hatta "**okuma odaları**"... Bütün bunlarla bütünleşen ve köye böylesi bir kimliği tarih içinde kazandıran "**Hıdır Abdal**"ın türbesi de 700 yaşındaki "**karadut**"la birlikte aynı külliye'nin baş tacı...

Anıt ağacı buraya diktiğine inanılan Hıdır Abdal, Aleviliğin yüce kişilerinden **Karaca Ahmet**'in oğlu ve 13. yüzyılın "**Anadolu aydınlanmasına**" işte bu köyden katılıyor...

Her yıl temmuz ayında düzenlenen "**Hıdır Abdal Sultan Kültür Etkinlikleri**"nin 1994'teki başlangıcında açılan müzenin müdürü **Hüseyin Atai**biş, tabeladaki **Kültür Bakanlığı** yazısı için şu bilgiyi veriyor: "**Bakanlıkça onaylıyız ve denetimindeyiz...**"

Ne var ki tüm ücretler ve hatta telefon, elektrik paraları dahil, her türlü gideri hâlâ Gürer ailesi ile köylüler karşılıyorlar... Bu anlamlı imeceye yılda sadece 100 milyon lira ile katılan kişi ve kurumlar için de müze duvarında bir "**teşekkür panosu**" var...

Atatürk ve 'Aydınlarımız'...

O gün (18.10.2003) dostumuz **Bekir Sönmez**'le köyü ziyaret ettiğimizde, yine aynı meydandaki, Kemaliyeli **Cemal Boztepe**'nin armağanı olan; "**Kültür Merkez**"ni gezmeye zamanımız kalmadı... **Recep Yazıcıoğlu**'nun Erzurum Valiliği sırasında, 3. Ordu Kom. Org. **Teoman Koman**'la birlikte köye kazandırdıkları "**helikopter pistini**" de göremedim...

Neyse ki yine müze girişindeki **Atatürk** büstünün etrafında ona "**sevgiyle**" sarılır biçimde sıralanmış **Mevlana, Hacı Bektaş Veli, Hz. Ali, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin, Karaca Ahmet, Hıdır Abdal, Abdal Musa, Kul Himmet, Yunus Emre, Pir Sultan ve Âşık Veysel**'in kabartma resimleri önünde, "**güneşe bakarak**" resim çektirebildik...

Böylece umutlarımızı yeniden aydınlatan bir ruhla Ocak köyünden ayrılmış olduk.

Cumhuriyet-30 Kasım 2003

ÖZLEDİM

Celal YALÇIN

Malatya'dan seyreyledim Ağın'ı,
Bahadin'in önünde balık tutanı,
Cevizi, narı, dağdaki çobanı,
Gıdık, koyun, kuzusunu özledim.

Yazılarda öküzle çift süreni,
Temmuz'un sıcağı ekin döreni,
Öküzle harmanda düğen süreni,
Öküzünü, ineğini özledim.

Osman Tepesi'nde keven çeken,ı,
Hekâmat başında keklik sesini,
Kurbağa, ibobob, isak sesini,
Deresini, pınarını özledim.

Nergiziyle, menekşesi, kekiği,
Annem kuyuda atıyor mekiği,
Çıyırığı, yügürüğü, masurayı,
Annem çezme çeziyor özledim.

Toprak yayığıyla yayık yaymayı,
Üzüm yaprağıyla sarma sarmayı,
Değirmende tuzsuz pağaç çekmeyi,
Kavağını, pağacını özledim.

Hasretim Ağın'a hasılı kelâm,
Ondan ayrı kalmak acı vesselam,
Aladağ, Kurtkaya, kuşlara selâm,
Kuşlarını, kuzusunu özledim.

Malatya - 24.10.2003

DÜNDEN BUGÜNE SAĞLIK

Dr. Çetin YILMAZ

Değerli okurlar, bu yazıda kısaca Cumhuriyet'ten günümüze sağlık alanındaki gelişmeleri özetlemek istedim. Doğaldır ki bu değerlendirmeyi yapabilmek için Cumhuriyet öncesi döneme de göz atmak gerekmektedir.

Bilimsel anlamda Osmanlı'da sağlık alanındaki ilk yola çıkış 14 Mart 1827 Çarşamba günüdür. Bu tarihe gelinceye kadar Anadolu'da tıp eğitimi usta-çırak ilişkisine dayalı bir gelenektir. Selçuklular'dan kalma sağlık yurtları (darüşşifa) Osmanlı'da da genişleyerek süregeldi. Kanuni Sultan Süleyman'ın 1556'da yaptırdığı Süleymaniye Tıp Okulu yalnız tıp eğitimi vermek için açıldı. Bitişindeki Süleymaniye Darüşşifasında da hasta başına tıp uygulamaları yapıldı. Bu okullarda zamanın ünlü hekimleri görev yapıyorlardı. Kütüphanelerinde el yazması tıp kitapları vardı. Avrupa'nın karanlık çağlarındaki ölçüler çerçevesinde o günün Osmanlı imparatorluğundaki diğer kurumlar gibi sağlık da en ileri bir düzeydeydi.

14. yy.da İtalya'da başlayan Rönesans 15.-16. yy.da tüm Avrupa'ya yayıldı. Tıpta da birçok buluş kaydedildi. Batıdaki gelişmeleri izleyecek donanıma sahip olamayan (matbaanın ancak 1729'da devreye girebildiği bir ortamda) bu kurumlar eskisi gibi iyi yetişmiş hekimler yetiştiremez oldular. 18 yy.da bilimin siyasi iradenin ve dinsel doğmaların gerisine itilmesi sonucunda hekimlik yapılamaz duruma geldi. 19 yy. da gerilemenin doruğundaki Osmanlı'da durum tıp açısından da iç açıcı değildi. Bu dönemde azınlıklardan ve Avrupa'dan gelen hekimler ortalığı sardı. Tabip olmayan sahte hekimler serbest hekimlik yaparak ve orduda görev alarak birçok insanın ölümüne neden oldular. Herşeye karşın 19 yy.da sağlık hizmetlerinde ilerleme adımları atılmaya çalışılmıştır.

1827'de çağdaş tıp okulunun açılması, 1861'de Tababet-i Belediye Nizamnamesi ile belediye sağlık örgütü kurulması, 1870'de İdare-i Umumiye-i Tıbbiye Nizamnamesi ile Memleket Hekimliklerinin kurulması bunlara örnektir.

1912-1922 yılları arasındaki on yıl savaş, harabe halinde bir ülke, salgın hastalıklardan perişan olmuş, okuma yazma oranı %10'un altında, teknik elemanı-sermayesi-sanayisi olmayan, kişi başına düşen ulusal gelir 70 doların altında, en zorunlu gereksinimlerini bile üretemeyen, yaklaşık 2 milyon genç ve en eğitilmiş insanını savaşlarda kaybetmiş, 13 milyon nüfuslu bir ülke bırakmıştı. Gene aynı yıllarda Van'da yaşayan Türklerin % 62'si, Bitlis'tekilerin % 42'si, Erzurum'dakilerin % 32'si, Konya'dakilerin % 20'si, Diyarbakır'dakilerin % 26'sı ve Aydın'dakilerin % 19'u hayatlarını kaybetmişlerdi. Büyük göç hareketleri sonunda Yunanistan'daki müslümanların sayısı % 83, Bulgaristan'dakilerin sayısı % 45 ve Sırbistan'dakilerin sayısı % 54 oranında azaldı. Lozan Konferansına katılan Türk Delegasyonunun verdiği bilgilere göre, Anadolu'yu işgal eden Yunan kuvvetleri şehirlerde 54.200, köylerde ise 88.000 binayı tahrip etmişlerdi.

1. Dünya Savaşı sırasında yapılan kan kayıplarında; Samsun bölgesinde % 70, Ordu bölgesinde % 50, Toros Tünellerinde çalışan işçilerde % 50, Söke bölgesinde % 44, askerlerimiz arasında % 40 oranında sıtma bulunmuştur.

Kısaca göz attığımız bu ortam içerisinde 23 Nisan 1920'de Ankara'da kurulan B.M.M. Hükümeti sağlık örgütünü İçişleri Bakanlığından ayırarak 3 Mayıs 1920'de 3 sayılı kanun ile Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığını kurmuş

ve ilk Sağlık Bakanı da Dr. Adnan Adıvar olmuştur. Sağlıkla ilgili düzenli hiçbir kaydın olmadığı bu dönem sağlık mevzuatı geliştirmek, cepheden gelen yaraları tedavi etmek, iç ve dış göçmeni yerleştirmekle geçmiştir.

Sağlık Bakanlığı 1920'de kurulduğunda Ankara Vilayet Konağı'nda göreve başlamış, aynı yıl içinde Hacıbayram semtine taşınmıştır. 10 Mart 1921'de Adnan Adıvar'ın ayrılması ile Dr. Refik Saydam, Sağlık Bakanlığı görevine atanmış ve aralıklı olarak 15 yıl bu görevi yürütmüştür. 4 Temmuz 1922'de bugün de bakanlık binası olarak hizmet vermekte olan Sıhhiye'deki binanın inşaatı başlatılmıştır.

1937 yılına kadar süren bakanlığı süresince Dr. Refik Saydam ülkemizin sağlık hizmetlerinin kuruluş ve gelişmesinde büyük katkı sağlamıştır. 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun (1928), 1593 sayılı Umumi Hıfız-ı Hayat Kanunu (1930), Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Teşkilat ve Memur Kanunu (1936) gibi halen yürürlükte olan kanunlar bu dönemde çıkarılmıştır.

Cumhuriyet'in kuruluş yıllarında sağlık alanında en büyük sorun bulaşıcı hastalık salgınlığının önlenemesiydi. Dolayısıyla 1923-1946 yılları arasında ağırlıklı bakanlığın koruyucu hizmetlere öncelik vermesi hedeflenmiş, tedavi edici hizmetler yerel yönetimlere bırakılmış, her ilçede hükümet tabibliği kurulmuş, o gün için sağlık sorunu olan konularda dikey yapılanma olarak tanımlanan verem, sıtma, frengi, trahom, cüzzam gibi bulaşıcı hastalıklara yönelik programlar yürütülmüştür. Aynı dönemde dünya pratiğine bakıldığında da tek amaçlı sağlık yapılanmasına uygun düzenlemelerin ağırlıkta olduğu görülmektedir.

2. Dünya Savaşı'ndan sonra hasta tedavi hizmetleri ve koruyucu hekimlik hizmetlerinin birbirinden ayrılamayacağı ve bir arada örgüt-

lenmesinin gerektiği görüşü kuvvet kazanmıştır. 1946 yılında Sağlık Bakanlığı'na atanan Dr. Behçet Uz döneminde köy ve kasabalarda hasta tedavisi ve koruyucu hekimlik hizmetlerini bir arada yürütecek sağlık merkezlerinin planlaması yapılmıştır.

1961 yılına kadar sağlık hizmetlerinin örgütlenmesinde görülen en önemli gelişmeler; 1950 yılından başlayarak İşçi Sigortaları Kurumu'nun hastane ve dispanserler açıp tedavi hizmetlerinde yer alması ve 1953 yılında Demokrat Parti iktidarı tarafından özel idare hastanelerinin devletleştirilmesidir. 1960 yılından sonra sağlık sektöründe 2 önemli düzenleme getirilmiş olup; bunlar 224 sayılı Sağlık Hizmetlerinin Sosyalleştirilmesi Hakkındaki Kanun ile 554 sayılı Nüfus Planlaması Hakkındaki Kanun'dur.

Sağlık Hizmetlerinin Sosyalleştirilmesi Hakkındaki Kanunla: nüfusa dayalı, yaygın, sürekli entegre, kademeli, il içinde bütün ve katımlı sağlık hizmeti ilkeleri çerçevesinde, sağlık evleri, sağlık ocakları, ilçe ve il hastaneleri şeklinde bir yapılanmaya gidilmiştir. Bu uygulama 1963 yılında Muş ilinden başlatılarak 5'er yıllık kalkınma planları kapsamında 1984 yılına kadar tüm illerde yaygınlaştırılmıştır. Uygulama prensipleri 1978 yılında Alma Ata'da bütün dünya ülkeleri tarafından kabul edilen temel sağlık hizmetleri ilkeleri ile de aynıdır.

Günümüze kadar bu temel üzerinde sağlık hizmetleri yürütülmüş olup, 1980 sonrası genel sağlık sigortası kurulması kabul edilmiş ancak hâlâ uygulanamamıştır. Özal döneminde, sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi yasasını yürürlükten kaldırmamakla beraber onun yerine geçecek olan sağlık hizmetleri temel yasası kabul edilmiştir. Bu yasaya göre sağlık teşkilatı kendi kendini finanse eden kuruluşlar olacaktır. Ancak bu da hâlâ uygulanamamıştır.

(Devam edecek)

ÖZLÜ SÖZLER

*Özlü sözler sihirli bir anahtardır.
Kullanmasını bilenler için...*

Bir ülkede akıl ve sanattan çok, servete değer verilirse
bilinmelidir ki orada keseler şişmiş, kafalar boşalmıştır.

B. Frederic

Yüksek bir mevkiye sahip olamadığın için üzülme.
Asıl o mevkiye layık olup olamayacağın için üzül.

Konfüçyüs

Herkes dünyanın nizama girmesini ister,
fakat gayreti komşusundan bekler.

Tardieu

Hayatın en büyük trajedisi yoksulluk değil,
zenginliğe doymamaktır.

Cemil Sena Ongun

Öfkeni arkadaşına söyle, geçsin;
düşmanına söyle, artsın.

William Blake

Mutluluk dostlarla çoğalır, acılar dostlarla azalır.

Prof. Sedat Katırcıoğlu

İyi olmak soylu kılar kişiyi, ama başkalarına
iyi olmayı öğretmek daha soylu bir davranıştır.

Mark Twain

Bir Tanrı, bir kadın... Fakat çok sayıda dost.

Gandi

Bilge insan, besinin bol olmasına değil, lezzetli olmasına önem verir.
Ömrün de uzun olanına değil en zevkli olanına değer verir.

Hanore de Balzac

Gençlik, pek kısa süren ve ancak bir defa görülen bir rüyadır.

Hüseyin Rahmi Gürpınar

Kötüyü değil, kötülüğü yok etmeli; iyi insanlar ancak böyle çoğalır.

Tolstoy

Bir insanın serveti (mal varlığı)
bu dünyada yapmış olduğu iyiliklerdir.

Hız. Muhammed

İslam dini, fikir hürriyetine sahip bir dindir.

Atatürk

Sadece "iyi" olmayın. bir şey için "iyi" olun.

Henri D. Thoreau

KIŞ MEVSİMİNDE VİTAMİN DESTEĞİ

Dr. Orhan GÜLERMAN

Kış aylarında beslenme büyük önem taşıyor. Bunun için de hangi vitaminin hangi besinde bulunduğunu ve ne ölçüde alınması gerektiğini çok iyi bilmemiz gerekiyor.

Halkın et ürünlerine olan güveninin azaldığı düşünüldüğünde bu eksikğin soya fasulyesi ile giderilmesi gerekiyor.

Sağlıklı bir cildin sağlıklı bir vücutta olabileceği de unutulmamalıdır. Öyleyse alınması gereken vitaminler konusunda mutlaka bilinçli olmamız lazım.

Sağlıklı bir kış dönemi için alınması gereken vitaminler şöyle:

Omega, D3 vitaminidir. Herkes mutlaka bol miktarda almalıdır. Bu vitamin balıkta bolca bulunur.

B vitamini, hücre yenilenmesi açısından önemlidir. Organizmanın yıpranmasını önler. Ayçiçeğinin yağında ve çekirdeğinde bol miktarda bulunmaktadır.

A vitamini, cildi besler. Hekimler olarak bu vitamini her zaman destekliyoruz. C vitamininin sebze ve meyvelerde bulunduğunu hepimiz biliyoruz.

B kompleksi, B1, B2 diye devam eden vitamin türleridir ve mutlaka alınmalıdır. Kepek ekmeğinde bol miktarda bulunmaktadır. Sinir sistemindeki takviye edici özelliği sebebiyle depresyonlu hastalara da önerilmektedir.

Koretin Q10, vücuda canlılık veren bir madde. Dengesiz beslenenlerde eksikliği çok görülüyor. Selenyum ise yine sebze ve meyvelerde bol miktarda mevcut. Çinko; cilt, saç ve tınaklar için gerekli. Bu madde; sebzelerde ve kuru baklagillerde bulunmaktadır.

Üzüm ekstresi, karı üzümün diğer üzümlere üstünlüğü, içindeki oksidan maddedir. Kuru olarak yenildiği zaman kansızlığa iyi gelir. Ayrıca pekmezi de mutlaka bolca tüketilmelidir.

Beta caroten, A vitamininin ana maddesi. Havuç, domates, tereyağı ve lahanada çok miktarda bulunur.

Lifli bitkilerin sağlıkta önemli bir yeri olduğu ise asla unutulmamalıdır. Lif, bağırsak kanseri başta olmak üzere pek çok hastalığa yakalanmayı önüyor. Sağlıklı insan vücudunun 24 çeşit aminoasite ihtiyacı vardır. Vücut bunları üretemediği için dışarıdan alınması gerekir. Sebze ve meyveler, 16-18 aminoasiti sağlıyor, et ile bu sayı tamamlanıyor. Son yıllarda soya fasulyesinin etin yerini tutabileceği ortaya çıktı. Lifli ve bitkisel yağ içeren bu bitki, hayvansal yağlı besinlerin yerine de tercih ediliyor.

Burada ekonomik problem yüzünden et alamayanların bolca soya fasulyesi tüketmeleri gerektiğini öneriyorum.

Sağlık ve mutluluklar dileğiyle...

Tüm hemşehrilerimizin Kurban Bayramını,
en içten dileklerimizle kutlar, sağlık, mutluluk ve esenlikler dileriz.

AĞIN Düşün ve Sanat Dergisi

AĞIN'LA İLGİLİ HABERLER

HERŞEY AĞIN İÇİN...

İlçemiz Kaymakamı Erdiñ Filiz büyük önem verdiği, “Ağın’ı birlikte yönetelim” söylemi çerçevesinde, sivil toplum örgütleriyle yapmayı planladığı görüşmelerin ilkinin gerçekleştirdi. Ankara-Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğimizin Hoşdere Caddesi 41 numaradaki binasında 13.12.2003 tarihinde yapılan tanışma toplantısına derneğimizin Yönetim Kurulu ve diğer üyeleri katıldı.

Erdiñ Filiz, söz konusu toplantıda Ağın’la ilgili iki ayrı bölümden oluşan brifing sundu.

Brifingin ilk bölümünde, Ağın’la ilgi sosyal yaşama, ekonomik verilere ilişkin bilgiler sunulurken, ikinci bölümde ağırlıklı olarak “Ağın Kaymakamlığı Stratejik Planı” üzerinde durulduğu görüldü.

Ağın’ın bir vizyonunun olması gerektiğini, Ağın’ın geleceğiyle ilgili yol haritası olarak gördükleri, “Ağın Kaymakamlığı Stratejik Planını” detaylarıyla açıklayan Erdiñ Filiz, planın sahiplerinin bireyler veya kurumlar olmadığını, tüm Ağınlılar adına yapıldığını, Ağınlıların, bu stratejik plana sahip çıkacaklarına yürekten inandıklarını belirtti.

Ekip çalışmasına inandığını belirten Filiz; sosyal bilincin oluşmasında sivil toplum örgütlerinin önemine değinerek, projelerin vücut bulmasında Ağınlı hemşehrilerin çeşitli isimler altında kurdukları derneklerle eşgüdümün önemli olduğunu, kendilerinin bu konuya hassasiyet gösterdiklerini, bunun göstergesi olarak da, Ağın’la ilgili gelişmeleri; Ağın’ın resmi web sitesinden periyodik olarak duyuracakları gibi, “Ağın Kaymakamlığı Halkla İlişkiler Bürosu”nun, dernekleri önemli konularda bilgilendireceğini belirtti.

Samimi bir ortamda geçen toplantıda; dernek yönetimi, İlçemiz kaymakamı Erdiñ Filiz’e yeni görevinde başarılar dileyerek, Ağın için yapılacak her çalışmada kendi üzerlerine düşen görevleri yapma konusunda hassas olacaklarını belirtmişlerdir.

AĞIN KAYMAKAMLIĞI BASIN VE HALKLA İLİŞKİLER BÜROSU

Ağın Kaymakamı Erdiñ Filiz tarafından oluşturulan Basın ve Halkla İlişkiler Bürosu,

22.10.2003 tarihinden itibaren çalışmalarına başlamıştır.

Halkla İlişkiler Bürosu, Ağın içindeki ve dışındaki Ağınlılarla ve kuruluşlarla kaymakamlık arasında iletişimi sağlamakla beraber, Ağın’da haber niteliği taşıyan olayları basın kuruluşlarına, derneklere web sitesi ve faks aracılığıyla ulaştıracaktır. Ayrıca haberler, büronun Ağın’daki panosunda da düzenli olarak yayınlanacaktır.

HALKLA İLİŞKİLER BÜROSU’NUN DERNEĞİMİZE ULAŞAN HABERLERİ

BADEMLİ KÖYÜNDE ÇIKAN YANGIN

2 Aralık 2003 günü Bademli köyünde, Mahmut Özdem’e ait evde, elektrik kontağından çıktığı sanılan yangında bir ev tamamen, iki ev de kısmen yanmıştır.

Olaydan haberdar olan Kaymakam Erdiñ Filiz, Belediye Başkanı Orhan Ercan ve Jandarma Bölük Komutanı Cuma Gülsün hemen olay yerine giderek söndürme çalışmalarının başında bulunmuşlardır.

Çevrede büyük üzüntü yaratan yangında ölen ya da yaralanan olmamıştır. Hasar gören vatandaşlarımıza olaydan duydukları üzüntüyü ifade eden Kaymakam Erdiñ Filiz, geçmiş olsun dileklerini iletmış ve böyle bir olayın bir daha olmaması temennisinde bulunmuştur.

Olayın ardından, evi tamamen yanan Mahmut Özdem’e, Kaymakamlığın 09.12.2003 tarih ve 209 sayılı oluru ile yardım kampanyası başlatılmış ve oluşturulan YARDIM KOMİTESİ, Ağın TC. Ziraat Bankası’nda Mahmut Şevket Özdem için 0540 0004 9874 0000 009 sayılı hesabı açtırmıştır.

Hayırsever hemşehrilerimizin bilgisine ve ilgisine sunarız.

AĞIN ÇİFTÇİSİNE DESTEK

Ağın Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı, 3 Aralık 2003 tarihinde, Tarım İl Müdürlüğü ile Kaymakamlığın eş güdümünde, çiftçilerimizin büyük ilgi gösterdiği bir SEMİNER düzenlemiş ve ilçe Tarım Müdürlüğü’nde gerçekleştirmiştir.

Bağcılığın gelişmesi için, yerli fidanlardan alınan aşılardan Amerikan ASMA anacına aşılatılarak hazırlanan toplam 4500 adet fidan, 10 çiftçimize 450'şer adet olmak üzere dağıtılacaktır. Her çiftçiye verilecek fidanın maliyeti 810 milyon lira olup, bu meblağ birinci yıl ödemesiz, üç yılda, üç eşit taksitte faizsiz ödenecektir.

Bu girişim ilçede modern bağcılığın kapısını açacaktır.

ASMA FİDAN DAĞITIMI YAPILDI

Ağın Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı, başlatmış olduğu TELLİ TERBİYE SİSTEMLİ BAĞCILIK PROJESİ kapsamında, bir önceki haberde belirttiğimiz 10 çiftçimize, 450'şer adetten toplam 4500 adet, Amerikan asma anacına aşılatılarak hazırlanmış olan fidanları 11 Aralık 2003 tarihinde dağıtmıştır.

Bununla ilgili bir açıklama yapan Kaymakam Erdi Filiz, Vakıf projelerinin hedefinin, ilçeye ekonomik katkı sağlamak olduğunu ve bu projelere sahip çıkılacağını, seminerlere devam edileceğini belirtmiştir.

AĞIN SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA VAKFI'NIN DİĞER YARDIMLARI

Vakıf, 2003 yılı Ekim ve Kasım aylarında şu yardımlarda bulunmuştur:

87 muhtaç kişiye 993 milyon liralık ilaç yardımı, 142 muhtaç kişiye 5.962.012.000 liralık gıda yardımı, 25 kişiye 2.005.000.000 liralık nakdi yardım olmak üzere toplam 294 kişiye 9.602.012.000 TL. tutarında nakdi ve aynı yardım yapılmıştır.

Vakıf, her yıl uygulandığı üzere 40 muhtaç kişiye üç çeşit sıcak yemek sağlamış ve bunu vakıf yemekhanesinden vermiştir.

Taşınmalı sistemle ilçeye taşınan 80 öğrencinin öğle yemekleri de vakıf yemekhanesinde verilmektedir.

2004 YILINDA VAKFIN ÜZERİNDE ÇALIŞACAĞI PROJELER:

1- Süt İnekçiliği, 2- Süt Koyuncululuğu, 3- Seracılık 4- Meyvecilik, 5- Bağcılık.

AĞINLILAR İÇİN E-MAIL GRUBU

Kaymakamımız Erdi Filiz'in isteği doğrultusunda Ağınlilar e-mail grubu oluşturulmuştur. Sanal dünyanın, sanal topluluğu olarak nitelendirilen e-mail grupları; üyesi olunan bir e-mail grubunda, ortak bir e-mail hesabına atılan bir mesaj, aynı anda grubun diğer bütün üyelerine dağılmaktadır.

Oluşturulan e-mail grubunun en büyük misyonunun; dünyanın dört bir yanına dağılmış Ağınlilar arasında koordinasyon sağlamak ve tüm Ağınlilar'ı bir çatı altında toplamak olduğu belirtildi.

Teknik alt yapısı oluşturulan e-mail grubu için tüm Ağınlilar'ın ve Ağın'ı sevenlerin katılmasının beklendiği ifade edilerek, grupta; zamanla dinamik bir veri tabanının oluşacağı, Ağın'la ilgili bilgi, doküman, fotoğrafların, internet ortamında dağıtılacağı, Ağın'la ilgili duyuruların yer alarak, muhtelif yerlerdeki derneklerimizin, faaliyet ve aktivitelerinin duyurulacağı belirtilmiştir.

Ağınlilar'ın ve Ağın'ı seven herkesin katılabileceği e-mail grubu için yapılması gereken işlemler şu şekildedir:

aginkaymakamligi@yahoo.com adresine bir mail gönderiniz, daha sonra Yahoo'dan size "Please confirm your request to subscribe to agin.." konulu bir mesaj gelecek. Bu mesajı hiç değiştirmeden ve birşey eklemeyen aynen geri gönderiniz (yani reply yapınız). Eğer bu mesajı geri göndermezseniz gruba üyeliğiniz tamamlanmış olmaz.

Gruba üye olduktan sonra aginkaymakamligi@yahoo.com adresine gönderdiğiniz bir mesaj bütün grup üyelerine dağıtılacaktır.

AĞINLILAR GRUBUNA AİT e-mail HESAPLARI:

Ağın Kaymakamlığı e-mail adresi: **aginkaymakamligi@yahoo.com**

Ağın Kaymakamlığı'na ait grup e-mail adresi: **aginkaymakamligi@yahoo.com**

Sizlerden ricamız, çevrenizdeki bütün Ağınlilar'ı bu gruptan haberdar etmenizdir.

RAMAZAN BAYRAMI KUTLAMALARI

Ramazan Bayramı, bütün yurttaki gibi, Ağın'da da iyi bir havada kutlanmıştır. Bayram nedeniyle, Ankara'daki Ağınlilar, yine bayramın ikinci günü Derneğimiz tarafından organize edilen Ba-

tüket Kültür Merkezi Salonu'nda bir araya gelmiş, bayramlaşmış ve yöre adetlerini yaşatmış neşeli bir bayram geçirmişlerdir.

AĞIN'da ve köylerimizde de bayram neşeli geçmiştir. Ayrıca bayram nedeniyle Erdinç Filiz, hemşehriler için şu kutlama mesajını yayımlamıştır: "Kardeşliğin doğduğu, sevgilerin birleştiği, birlik ve beraberliğimizi, kardeşlik ve dostluğumuzu en sıcak şekilde hissettiğimiz, 'Ramazan Bayramı'nın', ulusumuzun dirliğine, insanlığın huzur ve barışına vesile olmasını temenni ederim.

Bu vesile ile aziz Ağınlılar'ın bayramını tebrik eder, en içten sevgi ve saygılarımı sunarım."

Kaymakamlık makamında yapılan bayramlaşma toplantısına da her kademedeki yöneticiler, sivil toplum örgütlerinin temsilcileri, memurlar ve vatandaşlar katılmıştır. Bu bayramlaşmanın ardından Erdinç Filiz, beraberindeki heyetle Emniyet Amirliğini ve Jandarma Bölük Komutanlığını ziyaret etmiştir. Filiz daha sonra şehit ailelerini ziyaret ederek onlarla bayramlaşmıştır.

Ayrıca 29 Kasım 2003 günü AKP Elazığ Milletvekili Zülfü Demirbağ Ağın'ı ve Kaymakam Erdinç Filiz'i ziyaret ederek yeni görevinde başarılar dilemiş, ilçenin idari, sosyal, kültürel ve ekonomik durumu hakkında görüş alışverişinde bulunmuştur.

AĞIN KAYMAKAMLIĞI WEB SİTESİNİ GÜNCELLEŞTİRMİŞTİR.

<http://www.agin.gov.tr>

DİĞER HABERLER

* Kurulmasına çalışılan Elazığlılar Birliği Müteşebbis Heyeti'nden aldığımız bir yazıda, Ankara'da faaliyet gösterecek olan birliğin amacı şöyle: Elazığ'a ve Elazığlı'ya günümüz ihtiyaçlarına uygun icraatlarda bulunmak, hepimizin beklentisini ve özlemlerini yerine getirmek için yurt genelinde faaliyetlerini devam ettiren ELAZIĞ SİVİL TOP-LUM KURULUŞLARI'nı bir araya getirmektir.

Müteşebbis heyetin adresi: Plevne Caddesi No: 60 Gülveren-ANKARA Tel: 0 312 319 39 39

* Derneğimiz üyesi ve Dergimizin Sorumlu Yazışmaları Müdürü, arkadaşımız Mehmet Orhan'ın kardeşi, Uğur, Mustafa ve Abdulkadir Kaya ile Nihal'in anneleri, Nezahat ve Banu Kaya'nın kayınvaldeleri, İrem ve Yağmur'un babaanneleri, M. Bah-

ri Kaya'nın eşi **Hafize Kaya**, 14 Kasım 2003 tarihinde İstanbul'da vefat etmiş, 15 Kasım'da ikindi namazından sonra Ümraniye mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhumeye Tanrı'dan rahmet diler, arkadaşımız Mehmet Orhan'a ve tüm aile bireylerine, sevenlerine başsağlığı dileklerini iletiriz.

* Ağın'ın Kuzgeçe Mahallesinden olup, Gebze'de oturmakta olan, değerli hemşehrimiz Safiye Kabasakal'ın kardeşi, Prof. Dr. Barış Korkmaz ile Çiğdem Hanımın babaları ve Şükriye Korkmaz'ın sevgili eşi **M. Necdet Korkmaz**, 25 Kasım 2003 tarihinde Gebze'de vefat etmiş ve aynı yerde toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet diler, sayın Safiye Kabasakal'a, eş ve çocuklarıyla sevenlerine başsağlığı dileklerini iletiriz.

* Ağın Hacıyusuf Mahallesinden Deniz Üstün, Melek Yalçın, Dilek Şendoğan, Doç. Dr. Köksal Beydemir ve Savaş Beydemir'in anneleri, Salih Özer'in kardeşi, 1967 yılından beri Ağın dergisinin en üretken yazarlarından biri olan değerli hemşehrimiz İsmail Beydemir'in eşi **Zeynep Beydemir**, 15 Aralık 2003 tarihinde Diyarbakır'da yaşamını yitirmiş ve Ağın-Ekirek'de toprağa verilmiştir.

Merhumeye Tanrı'dan rahmet diler, tüm yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileklerini iletiriz.

* Ağın, Beyelması Köyünden Hacıahmetgiller'den rahmetli İbrahim Aslan'ın eşi, rahmetli Fikriye Orhan ile Şerafettin Aslan'ın annesi **Ümmü-gülsüm Aslan**, 29 Kasım 2003 tarihinde Ankara'da yaşamını yitirmiş ve Beyelması'nda toprağa verilmiştir.

Merhumeye Tanrı'dan rahmet diler, tüm yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

* Ağın Mal Müdürlüğü'nden aldığımız bilgiye göre: Ağın, Bahadırlar köyü sınırları içerisinde bulunan 12 adet tarla (5050-15000 m² arasında) 23.02.2004 tarihinde ihale yolu ile satılacaktır.

Söz konusu taşınmaz malların metrekaresi, tahmini bedel ve geçici teminatları hakkındaki ayrıntılı bilgiler, Ağın Kaymakamlığı'nın www.agin.gov.tr sitesinde mevcuttur.

İlgilenenlere duyurulur.

DOĞUMLAR

Mahalle-Köy	Çocuğun Adı Soyadı	Baba Adı	Doğum Yeri	Doğum Tarihi
Pul Köyü	Hakan ORHAN	Mahmut	Malatya	01.11.2003
Bahadırlar Köyü	Burcu KAYA	Adnan	Çankaya	20.11.2003
Balcılar Mahallesi	Yasin Rıza AYDEMİR	Nihat	Kağıthane	21.11.2003
Saraycık Köyü	Sude Zeynep İKİNCİ	Mehmet	K. Çekmece	25.11.2003
Kaşpınar Köyü	Gamze ÖZCAN	Ayhan	Yenimahalle	29.11.2003
Altunayva Köyü	Yuşa PERKTAŞ	İsmail	Kadıköy	02.12.2003
Uzungil Mahallesi	Emir EROL	Engin	Keçiören	04.12.2003
Akpınar Mahallesi	Ceren UZUNOĞLU	Ejder Bircan	Yenimahalle	08.12.2003
Balkayası Köyü	Ahmet ERDEM	Mehmet	Esenler	09.12.2003
Bahadırlar Köyü	Abdülhalim ÖZÇELİK	Adem	Elazığ	13.12.2003
Öğrendik Köyü	Kaan ÖZÇELİK	Yılmaz	Buca	22.12.2003
Şenpınar Mahallesi	Sıla ŞENPINAR	Hüseyin	Elazığ	25.12.2003

Dünyaya yeni gelen yavrularımıza sağlıklı uzun ömürler diler, ailelerini kutlarız.

EVLENENLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Evlenilenin Adı Soyadı	Evlenilen Yer	Evlenme Tarihi
Balcılar Mahallesi	Ümit Can ÖZDEM	Fadime LOPCU	Münih	07.11.2003
Uzungil Mahallesi	Fikri TURAN	Burcu UZGÖREN	Konak	15.11.2003
Kuzgeçe Mah.	Serkan EREN	Tuba İŞLEK	Malatya	19.11.2003
Modanlı Köyü	Gökhan YILDIZ	Cansu SELÇUK	Ağın	20.11.2003
Dibekli Köyü	İsmail EYCAN	Derya YALÇINKAYA	Bahçelievler	20.11.2003
Hacıyusuf Mahallesi	Zafer KAHRAMANOĞLU	Demet ŞATANA	Mersin	29.11.2003
Tatarağası Mahallesi	Serdar UZUNOĞLU	Öznur ÖZSÜMER	Fatih	30.11.2003
Şenpınar Mahallesi	Gökhan ERCAN	Yeşim OKYAY	Balçova	01.12.2003
Öğrendik Köyü	İbrahim ÇİMEN	Pakize DEMİR	Ağın	11.12.2003
Modanlı Köyü	Yıldırım YAKAR	Pınar EŞKİ	Konak	18.12.2003

Yeni evlenen hemşehrilerimizi ve eşlerini kutlar, ömür boyu mutluluklar dileriz.

ÖLÜMLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Doğum Tarihi	Ölüm Yeri	Ölüm Tarihi
Kuzgeçe Mahallesi	Mecbure ONAT	1926	Ağın	13.11.2003
Aşağı Yabanlı Köyü	Kamil YALÇIN	1335	Nilüfer	17.11.2003
Bademli Köyü	Fatma YILMAZ	1928	Kırıkkale	21.11.2003
Modanlı Köyü	Fevziye YILMAZ	1331	Altındağ	25.11.2003
Kuzgeçe Mahallesi	M. Necdet KORKMAZ	1340	Gebze	25.11.2003
Beyelması Köyü	Ümmüğülsüm ASLAN	1321	Yenimahalle	29.11.2003
Saraycık Köyü	Gökay ÇEVİK	1975	Osmangazi	03.12.2003
Balkayası Mahallesi	Güllü ERCAN	1932	Balkayası	03.12.2003
Bahadırlar Köyü	Kevser SERTTAŞ	1324	Esenler	13.12.2003
Müd. Has. Ef. Mah.	Şerafettin YANDIMATA	1933	Mersin	16.12.2003
Pul Köyü	Münevver YOLCU	1339	Üsküdar	22.12.2003

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, ailelerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

DUYURU

BAYRAMLAŞMA TOPLANTISI

Kurban Bayramının 4. günü (4 Şubat 2004 tarihinde)
Çarşamba saat: 12.00 - 16.00 arasında,
KENT-KOOP KÜLTÜR MERKEZİ Salonu'nda
(Batıkent İtfaiye Karşısı Tel: 354 06 98 - 354 14 05)
hemşehrilerimizle bayramlaşma toplantısı yapılacaktır.
Dergi abonelerimiz dışında duyuramadığımız
hemşehrilerimize de bildirmenizi özellikle istiyoruz.

Hep birlikte olmak dileğiyle...

**AĞIN KÜLTÜR ve
DAYANIŞMA DERNEĞİ**

